

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแล ผู้ประกอบธุรกิจ จำหน่ายสัตว์เลี้ยง เปรียบเทียบกับต่างประเทศ

สังคมปัจจุบันสัตว์เลี้ยงมีความใกล้ชิดกับมนุษย์มากขึ้นมีผลให้มีผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงเพิ่มมากขึ้นตามลำดับแต่ธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม กำกับ ดูแลผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้ารับบริการร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยง ซึ่งหากพิจารณาถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศไทย ได้เกิดการเจริญเติบโตของธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงเป็นจำนวนมาก แตกต่างจากการออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ยังไม่ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การจะออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้กับประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์ให้รอบด้าน โดยการศึกษาจากประเทศที่พัฒนาแล้ว และประเทศที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมที่ใกล้เคียงกัน และจากสภาพสังคมปัจจุบันของประเทศไทยเองด้วย

สืบเนื่องจากสภาพปัจจุบัน กิจการร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยงมีแพร่หลายมากขึ้นซึ่งผู้ประกอบกิจการร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยงได้มีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงอย่างมากหลายด้าน อันประกอบไปด้วย

การขายอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง เช่น แชมพู สบู่ ปลอกคอก เสื้อผ้า เครื่องประดับ สายจูง กรง คุ้ปลา ของเล่น หิน ทราย ต้นไม้ ฯลฯ ส่วนนี้เป็นส่วนของสินค้าฟุ่มเฟือย และสินค้าแฟชั่นมุ่งการตลาดไปที่ผู้บริโภคที่ค่อนข้างมีกำลังซื้อสูง ฐานะปานกลางขึ้นไป และมีความนิยมรองลงมาจากการตัดแต่งขนสัตว์ ซึ่งสินค้าจำพวกดังกล่าวผู้บริโภคยินดีที่จะซื้อให้สัตว์เลี้ยงของตนเองด้วยความพอใจไม่คำนึงถึงราคาที่น่ามาจำหน่าย

กิจการร้านค้าขายอาหารสัตว์ ทั้งอาหารสำเร็จรูป อาหารสด อาหารประจำหรืออาหารเสริม ซึ่งเป็นที่นิยมของผู้บริโภค เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นที่สัตว์ต้องใช้ทุกวัน ซึ่งเจ้าของก็มักไม่มีเวลาในการจัดเตรียมอาหารหรือปรุงอาหารเอง จึงต้องพึ่งพาอาหารสำเร็จรูปหรืออาหารสดจากร้านขายอาหารสัตว์ แต่การขายอาหารสัตว์ มีผู้ประกอบการ มากมายเกิดการแข่งขันกันมากขึ้นเมื่อเกิดการแข่งขันกันในด้านราคา จึงอาจทำให้ส่วนผสมของอาหารสัตว์ไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร จึงทำให้บางครั้งก็อาจมีการเสื่อมคุณภาพของอาหาร ทั้งนี้อาหารสัตว์ที่ขายในท้องตลาดก็มีคุณภาพ ตั้งแต่อาหารธรรมดา (Regular grade) อาหารคุณภาพดี (Good quality grade) อาหารคุณภาพพิเศษ (Premium grade) และอาหารคุณภาพพิเศษยิ่ง (Super premium grade) พิเศษ เช่นเดียวกับฟาร์ม

เพาะพันธุ์สัตว์ก็ใช้อาหารคุณภาพพิเศษ ส่วนอาหารคุณภาพพิเศษยี่งั้นมีผู้ใช้น้อยราย ส่วนใหญ่เป็นผู้เลี้ยงที่มีฐานะดีเลี้ยงอยู่ตามบ้านและต้องการส่งเข้าประกวดตามงานประกวด

กิจการขายพันธุ์สัตว์ ทั้งแบบซื้อขาดและฝากขาย หรือรับสั่งจองโดยมีภาพและรายละเอียดพร้อม การขายพันธุ์สัตว์ซึ่งเป็นของมีชีวิตจะมีความยุ่งยากกว่าการขายอุปกรณ์และอาหาร เพราะสัตว์ต้องกินอาหารและขับถ่าย ต้องมีการออกกำลังกาย มีการเจ็บป่วยเสื่อมสลายหรือตายได้ ต้นทุน การขายสินค้าอื่น สัตว์นั้นต้องให้อาหารทุกวันนอกจากนี้สัตว์ยังต้องการพื้นที่อาศัย ยิ่งสัตว์ตัวใหญ่ยิ่งต้องให้พื้นที่มาก ไม่มีที่เก็บสัตว์ ใช้วิธีฝากขายสัตว์

เสริมสวยตัดแต่งทรงขน (grooming) หรือ การอาบน้ำ ตัดแต่งทรงขนสุนัข เป็นงานที่เสริมความงามให้สัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของที่รักความสวยงาม และให้ความสะอาดกับสัตว์เลี้ยงและเจ้าของสัตว์เลี้ยงที่นิยมมาเสริมสวยกันมากก็ได้แก่ สุนัข รองลงมาที่เป็น แมว หนู กระต่าย ตามลำดับ สุนัขที่เข้ามาเสริมสวยมากที่สุดคือ พูเคิล รองลงมาเป็น ชิห์สุ ค็อกเกอร์ มอลทิส ยอร์คเชียร์ ปอมเมอเรเนียน และพันธุ์อื่นๆ การตัดแต่งขนให้สวยขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ที่สำคัญคือตัวสัตว์เองต้องให้ความร่วมมือ คือ ต้องนั่งพอให้ตัดขนได้ ซึ่งช่างตัดขนต้องมีเทคนิคการจัดการ มิให้เกิดบาดแผลได้ และอุปกรณ์การตัดต้องเป็นอุปกรณ์ที่มีคุณภาพด้วยงานที่ได้จึงออกมาดี

รับฝากสัตว์เลี้ยง เมื่อเจ้าของต้องไปไกลจากที่เลี้ยงสัตว์ โดยจะรับฝากไว้เลี้ยงดูและให้อาหาร ซึ่งจะประสบความสำเร็จได้ก็ต้องประกอบด้วยความพร้อมของสถานที่และการจัดการที่ดี ต้องมีสถานที่กว้างขวาง จัดแบ่งเป็นห้องให้เหมาะสม ปรับตามขนาดสัตว์ได้หลายขนาด สะอาด และน่าอยู่

รักษาสัตว์ป่วย ในลักษณะคลินิกหรือโรงพยาบาล ซึ่งต้องมีบุคลากรเป็นสัตวแพทย์เท่านั้นจึงสามารถดำเนินการได้ และต้องมีการขออนุญาตตั้งเป็นสถานพยาบาลสัตว์ด้วย ซึ่งร้านส่วนใหญ่บุคคลที่ทำธุรกิจส่วนนี้ เพราะจะทำให้ร้านของเขาครบวงจรและบุคลากรที่เป็นสัตวแพทย์และเครื่องมือทางการแพทย์หรือบางทีก็จัดบริการกับคลินิกที่อยู่ใกล้เคียงเพื่อสามารถส่งลูกค้าไปใช้บริการซึ่งกันและกันได้

3.1 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแลผู้ประกอบการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงตามกฎหมายไทย

ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงอันจะสามารถใช้บังคับเป็นมาตรการทางกฎหมายในการควบคุม ดูแลผู้ประกอบการ ดังนั้นเมื่อมีปัญหาอันเกิดจากการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงจึงมีความจำเป็นต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยงอันมีอยู่หลายฉบับและแต่ละฉบับก็มีวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้ที่แตกต่างกันมาใช้บังคับ เช่น พระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ.2535 หมวด 5 เหตุรำคาญ มาตรา 25 และหมวด 6 การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ มาตรา 29 และมาตรา 30 และกฎหมายท้องถิ่นเช่น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2545

เนื่องจากการแพร่กระจายของโรคติดต่อจากสัตว์เลี้ยงสู่คนเกิดมากขึ้น โดยการแพร่กระจายนั้นอาจเกิดได้หลายทาง ได้แก่ การสัมผัสโดยตรงกับสัตว์เลี้ยงหรือกับวัตถุสิ่งของที่ปนเปื้อนมูลของสัตว์เหล่านั้น ซึ่งโรคติดต่อจากสัตว์เลี้ยงสู่คนถือเป็นปัญหาและเป็นภัยต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนมากจึงมีออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรคติดต่อจากสัตว์เลี้ยงสู่คน คือพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499

3.1.1 พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.2499

ในการให้บริการร้านสัตว์เลี้ยงในปัจจุบันมีการใช้กลยุทธ์ดึงดูดใจผู้บริโภคหลายประการ โดยแข่งขันกันในด้านต่างๆ อีกทั้งต้องแข่งขันในการโฆษณาร้านให้มีความน่าสนใจมากขึ้นในการที่จะจูงใจผู้บริโภคให้เข้ามาใช้บริการให้มากขึ้นดังนั้นจึงมีหลากหลายในการให้บริการ ซึ่งไม่ได้มีข้อกำหนดการประกอบการเพื่อหาผลกำไร เริ่มต้นการจดทะเบียนพาณิชย์ “ผู้ประกอบการพาณิชย์” อันได้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการอันเป็นพาณิชย์ กิจ เมื่อจดทะเบียนแล้วสามารถประกอบกิจการตามขอบวัตถุประสงค์ได้

ผู้ประกอบการธุรกิจต้องดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ โดยทั่วไป ธุรกิจด้านบริการอย่างเดียวจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำการจดทะเบียนพาณิชย์ เว้นแต่มีการขายสินค้าอื่นด้วย ผู้ประกอบการก็ต้องขอจดทะเบียนพาณิชย์ซึ่งการขอจดทะเบียนพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.2499 ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนคือ บุคคลธรรมดาคนเดียว หรือหลายคน (ห้างหุ้นส่วนสามัญ) หรือนิติบุคคลรวมทั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย ซึ่งประกอบกิจการอันเป็นพาณิชย์กิจตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดกิจการที่ต้องจดทะเบียนพาณิชย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ คือ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2553 บัญญัติไว้ ข้อ 4 ภายใต้บังคับของข้อ 5 ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจดังต่อไปนี้ ยกเว้นผู้ประกอบการพาณิชย์กิจที่เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรต้องจดทะเบียนพาณิชย์

1) ผู้ประกอบการกิจการโรงสีข้าวและโรงเลื่อยที่ใช้เครื่องจักร
 2) ผู้ประกอบกิจการขายสินค้าไม่ว่าอย่างใด ๆ อย่างเดียวหรือหลายอย่างคิดรวมทั้งสิ้นในวันหนึ่งขายได้เงินตั้งแต่ 20 บาท ขึ้นไปหรือมีสินค้าดังกล่าวไว้เพื่อขายมีค่ารวมทั้งสิ้นเป็นเงินตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป

3) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนค้าต่างซึ่งทำการเกี่ยวกับสินค้าไม่ว่าอย่างใด ๆ อย่างเดียวหรือหลายอย่างก็ตามและสินค้านั้นมีค่ารวมทั้งสิ้นในวันหนึ่งวันใดเป็นเงินตั้งแต่ 20 บาทขึ้นไป

4) ผู้ประกอบหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรมไม่ว่าอย่างใด ๆ อย่างเดียวหรือหลายอย่างก็ตาม และขายสินค้าที่ผลิตได้ คิดราคารวมทั้งสิ้นในวันหนึ่งวันใดเป็นเงินตั้งแต่ 20 บาทขึ้นไปหรือในวันใดมีสินค้าที่ผลิตได้มีราคารวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป

5) ผู้ประกอบกิจการขนส่งทางทะเล การขนส่งโดยเรือกลไฟหรือเรือยนต์ประจำทาง การขนส่งโดยรถไฟ การขนส่งโดยรถราง การขนส่งโดยรถยนต์ประจำทาง การขายทอดตลาด การรับซื้อขายที่ดิน การให้กู้ยืมเงิน การรับแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตราต่างประเทศการซื้อหรือขายตัวเงิน การธนาคาร การประกันภัย การทำโรงรับจำนำ และการทำโรงแรม และในข้อ 5 ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบพาณิชย์ก็ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) ให้ผู้ประกอบพาณิชย์กีดจดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชน จำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ดังนี้

(1) ขาย ให้เช่า ผลิต หรือรับจ้างผลิต แผ่นซีดี แถบบันทึก วีดิทัศน์ แผ่นวีดิทัศน์ ดีวีดี หรือแผ่นวีดิทัศน์ระบบดิจิทัล เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบันเทิง

(2) ขายอัญมณี หรือเครื่องประดับซึ่งประดับด้วยอัญมณี

(3) ซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีการ โดยวิธีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(4) การให้บริการอินเทอร์เน็ต

(5) การให้เช่าพื้นที่ของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

(6) การบริการเป็นตลาดกลางในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีใช้สื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(7) การผลิต รับจ้างผลิต แผ่นซีดี แถบบันทึก วีดิทัศน์ แผ่นวีดิทัศน์ ดีวีดี หรือแผ่นวีดิทัศน์ระบบดิจิทัล เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบันเทิง

(8) การให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้อินเทอร์เน็ต

(9) การให้บริการฟังเพลง และร้องเพลงโดยคาราโอเกะ

(10) การให้บริการเครื่องเล่นเกมส์

(11) การให้บริการผู้เพลง

(12) โรงงานแปรรูปอาหารและสลัก และการทำหัตถกรรมจากงาช้าง การค้าปลีก การค้าส่งงาช้าง และผลิตภัณฑ์จากงาช้างและของประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) ในข้อ 6 ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจที่ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ตามข้อ 4 และข้อ 5 ยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ ณ สำนักงานทะเบียนพาณิชย์ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ที่สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่ หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเฉพาะในท้องที่นอกเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

ถ้าสำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ประกอบการพาณิชย์กิจตั้งอยู่ในต่างประเทศ และมาตั้งสำนักงานสาขาเพื่อประกอบการพาณิชย์กิจในประเทศไทย สำนักงานสาขาใหญ่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่รับผิดชอบของสำนักงานทะเบียนพาณิชย์ใดก็ให้จดทะเบียนพาณิชย์ ณ สำนักงานทะเบียนพาณิชย์ในเขตท้องที่นั้น

ในการขออนุญาตจดทะเบียนประกอบกิจการพาณิชย์นั้นเอกสารที่ต้องใช้ในการกิจการในการจดทะเบียนตั้งใหม่ มีเอกสารดังนี้

1) คำขอจดทะเบียน แบบ ทพ.

2) หลักฐานการประกอบคำขอ ได้แก่

(1) สำเนาบัตรประจำตัวของผู้ประกอบการพาณิชย์กิจ หรือ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศไทย (กรณีเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ) ซึ่งรับรองความถูกต้องโดยเจ้าของบัตรประจำตัว

(2) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

(3) กรณีเป็นนิติบุคคลต่างประเทศให้ส่งเอกสารเพิ่มเติม ดังนี้

ก. สำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ทุน ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการ และอำนาจกรรมการ

ข. หนังสือแต่งตั้งผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศ

ค. ใบอนุญาตทำงานของผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการในประเทศ (กรณีเป็นบุคคลต่างด้าว)

ง. ใบอนุญาตประกอบธุรกิจของต่างดาว หรือหนังสือรับรองการใช้สิทธิตามสนธิสัญญา (ถ้ามี)

เอกสารตาม ก. และ ง. หากทำขึ้นในต่างประเทศ ต้องมีคำรับรองของโนตารีพับบลิก หรือบุคคลซึ่งกฎหมายของประเทศนั้นๆ ตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจรับรองเอกสาร พร้อมด้วยคำรับรองของเจ้าหน้าที่กงสุลหรือสถานทูตไทย

ในกรณีประกอบพาณิชย์กิจการขาย หรือให้เช่า แผ่นซีดี แถบบันทึก วิกิทัศน์ ดิจิทัล หรือแผ่นวิกิทัศน์ระบบดิจิทัลเฉพาะที่เกี่ยวกับการบันเทิง ต้องแจ้งข้อมูลและส่งเอกสารประกอบเพิ่มเติม ดังนี้แผ่นที่แสดงสถานที่ซึ่งใช้ประกอบพาณิชย์กิจเป็นปกติสำเนาหนังสืออนุญาต หรือหนังสือรับรองให้เป็นผู้จำหน่ายหรือให้เช่าสินค้าดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ของสินค้าที่ขายหรือให้เช่า หรือ สำเนาใบเสร็จรับเงินตามประมวลรัษฎากร หรือหลักฐานการซื้อขายจากต่างประเทศในกรณีประกอบพาณิชย์กิจการค้าอัญมณี หรือเครื่องประดับซึ่งประดับด้วยอัญมณี ต้องดำเนินการและให้ส่งเอกสารเพิ่มเติม ดังนี้

ตรวจสอบและเรียกพยานหลักฐานแสดงจำนวนเงินทุน กรณีเป็นนิติบุคคลให้ยกเว้นเนื่องจากนายทะเบียน สามารถตรวจสอบหลักฐานแสดงจำนวนเงินทุนของนิติบุคคลได้จากระบบคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว สำหรับบุคคลธรรมดา ให้เชิญผู้ประกอบพาณิชย์กิจมาให้ข้อเท็จจริงของแหล่งที่มาของเงินทุน หรือชี้แจงเป็นหนังสือพร้อมแนบหลักฐานดังกล่าวแทนก็ได้

หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ประกอบพาณิชย์กิจ หลักฐานการประกอบอาชีพหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบหรือกรรมการผู้มีอำนาจของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท แล้วแต่กรณีพาณิชย์กิจที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นการเฉพาะให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขายให้เช่า ผลิต หรือรับจ้างผลิต แผ่นซีดี แถบบันทึก วิกิทัศน์แผ่นวิกิทัศน์ ดิจิทัล หรือแผ่นวิกิทัศน์ระบบดิจิทัล เฉพาะที่เกี่ยวกับการบันเทิง

ขายอัญมณีหรือเครื่องประดับซึ่งประดับด้วยอัญมณีซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบริการเป็นตลาดในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้อินเทอร์เน็ตการให้บริการฟังเพลงและร้องเพลง โดยคาราโอเกะการให้บริการเครื่องเล่นเกม การให้บริการตู้เพลง โรงงานแปรรูปภาพ แกะสลัก และการทำหัตถกรรมจากงาช้าง การค้าปลีก การค้าส่งงาช้าง และผลิตภัณฑ์จากงาช้างในส่วนค่าธรรมเนียมการขอดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามประเภทของการ

ดำเนินการดังต่อไปนี้ จดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ 50 บาท ส่วนการจดทะเบียนอื่นๆ ต้องเสียค่าธรรมเนียม ดังนี้

- 1) จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ครั้งละ 20 บาท
- 2) จดทะเบียนเลิกประกอบพาณิชย์กิจ 20 บาท
- 3) ขอให้ออกใบแทนใบทะเบียนพาณิชย์กิจ 30 บาท
- 4) ขอตรวจเอกสารของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ ครั้งละ 20 บาท
- 5) ขอให้เจ้าหน้าที่คัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสาร ฉบับละ 20 บาท

กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนพาณิชย์ การจดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มประกอบกิจการ ส่วนการเปลี่ยนแปลงรายการที่จดทะเบียนไว้แล้ว ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การเลิกประกอบกิจการ ต้องจดทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ กรณีใบทะเบียนพาณิชย์สูญหายต้องยื่นขอใบแทนภายใน 30 วัน นับแต่วันสูญหาย

ส่วนในหน้าที่ผู้ประกอบการต้องขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวข้างต้นต้องแสดงใบทะเบียนพาณิชย์ หรือใบแทนใบทะเบียนพาณิชย์ไว้ ณ สำนักงานในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย

ต้องจัดให้มีป้ายมีชื่อที่ใช้ในการประกอบกิจการ ไว้หน้าสำนักงานแห่งใหญ่และสำนักงานสาขาโดยเปิดเผยภายใน 30 วัน แต่วันที่จดทะเบียนพาณิชย์ ป้ายชื่อให้เขียนเป็นอักษรไทย อ่านง่ายและชัดเจนจะมีอักษรต่างประเทศในป้ายชื่อด้วยก็ได้ และจะต้องตรงกับชื่อที่จดทะเบียนไว้ หากเป็นสำนักงานสาขาจะต้องมีคำว่า “สาขา” ไว้ด้วย ต้องไปให้ชื่อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนตามคำสั่งของนายทะเบียนและต้องอำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเข้าทำการตรวจสอบในสำนักงานของผู้ประกอบการ

ในส่วนบทกำหนดโทษในประกอบกิจการโดยไม่จดทะเบียน แสดงรายการเท็จ ไม่ยอมให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในสำนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน 2,000 บาท กรณีไม่จดทะเบียนอันเป็นความผิดต่อเนื่อง ปรับอีกวันละไม่เกิน 100 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ²⁵

²⁵ มาตรา 19 ผู้ประกอบพาณิชย์ผู้ใด

(1) ไม่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(2) แสดงรายการเท็จ หรือ

(3) ไม่มาให้นายทะเบียนพาณิชย์สอบสวน ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือ ไม่ยอมให้ทะเบียนพาณิชย์หรือ

พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบตามมาตรา 17

ถ้าใบทะเบียนพาณิชย์สูญหายไปยื่นคำร้องขอใบรับแทน หรือไม่แสดงใบทะเบียนพาณิชย์ไว้ที่สำนักงานที่เห็นได้ง่าย ไม่จัดทำป้ายชื่อ มีความผิดปรับไม่เกิน 200 บาท และถ้าเป็นความผิดต่อเนื่อง ปรับอีกวันละไม่เกิน 20 บาท จนกว่าจะไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้ประกอบการซึ่งกระทำการฉ้อโกงประชาชน ปนสินค้าโดยเจตนาทุจริตปลอมสินค้า หรือกระทำการทุจริตอื่นใดอย่างร้ายแรง ในการประกอบกิจการ จะถูกถอนใบทะเบียนพาณิชย์ เมื่อถูกสั่งถอนใบทะเบียนพาณิชย์แล้วจะประกอบกิจการต่อไปไม่ได้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะสั่งให้รับจดทะเบียนพาณิชย์ใหม่

ผู้ประกอบการที่ถูกสั่งถอนใบทะเบียนพาณิชย์แล้วยังฝ่าฝืนประกอบกิจการต่อไป มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมายกำหนดว่าชื่อนิติบุคคลจะต้องไม่พ้อง หรือมีชื่อเรียกขานตรงกันหรือคล้ายคลึงกับชื่อนิติบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จึงมีระเบียบกำหนดว่าก่อนยื่นจดทะเบียนจะต้องขอจองชื่อก่อนเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะใช้ชื่อนั้นได้ซึ่งหลักเกณฑ์ในการจองชื่อนิติบุคคล

ชื่อนิติบุคคลต้องไม่มีคำหรือข้อความใด ดังต่อไปนี้รายนามพระเจ้าแผ่นดินมหेशี รัชทายาท หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ในพระราชวงศ์ปัจจุบัน เว้นแต่จะได้รับพระบรมราชานุญาต

ชื่อกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานหรือ องค์การของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงที่เกี่ยวข้อง

ชื่อประเทศ เว้นแต่จะได้ระบุไว้ต่อท้ายชื่อ และอยู่หน้าคำว่า “จำกัด”

ชื่อที่อาจก่อให้เกิดสำคัญคิดว่า รัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์การของรัฐทั้งของประเทศไทยหรือต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

ชื่อที่ขัดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ชื่อซึ่งมีคำว่า “บริษัทมหาชนจำกัด” หรือ “บริษัทจำกัด (มหาชน)” หรือ “บมจ” หรือชื่อที่คล้ายกันหรือเรียกขานคล้ายกับคำเช่นว่านั้น

ชื่อภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีความหมายหรือทำให้เข้าใจได้ว่า ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ กิจการประกันภัย กิจการจัดหางานและกิจการคลังสินค้า เว้นแต่จะได้แสดงหลักฐานการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวได้จากส่วน ราชการที่เกี่ยวข้อง

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และในกรณีตาม (1) อันเป็นความผิดต่อเนื่องกัน ให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ชื่อที่เหมือนหรือมีเสียงเรียกขานตรงกันกับชื่อห้างหุ้นส่วนหนังสือบริษัทสนธิหรือบริษัทที่ได้ยื่นจดทะเบียน หรือนายทะเบียนได้รับจดทะเบียนไว้ก่อนแล้วซึ่งอาจทำให้เกิดความหลงผิดได้

ชื่อที่อาจก่อให้เกิดความสำคัญผิด หรือ การหลอกลวงประชาชนเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลักษณะ วัตถุประสงค์ หรือฐานะของกิจการ หรือในประการอื่นๆ

ชื่อห้างหุ้นส่วนบริษัททั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จะต้องมีการออกเสียงตรงหรือมีความหมายตรงกับชื่อภาษาไทย ในกรณีเป็นบริษัทมหาชนจำกัดต้องเขียนชื่อภาษาต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

ชื่อที่ส่วนราชการขอความร่วมมือไม่ให้ใช้คำหรือภาษาต่างประเทศที่มีความหมายดังต่อไปนี้ เป็นส่วนหนึ่งของชื่อห้างหุ้นส่วนและบริษัท

- 1) ทหารผ่านศึก อผศ. ผ่านศึก นอกประจำการ
- 2) ทหารหรือตำรวจ
- 3) กู้เกียรติไทย
- 4) แห่งชาติ แห่งประเทศไทย ชาติไทย
- 5) พุทธมณฑล
- 6) บริษัทจังหวัด บริษัทพาณิชย์จังหวัด
- 7) ชื่อองค์การระหว่างประเทศ เช่น UN UNO UNESCO
- 8) ออสเตรเลีย เฮาส์
- 9) สวิส หรือ สวิต
- 10) นิคมอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมทั่วไป เขตอุตสาหกรรมส่งออกอาเซียน
- 11) ศูนย์หัตถกรรมภาคเหนือ ศูนย์หัตถกรรมภาคใต้ ศูนย์หัตถกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 12) มหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบัน โรงเรียน การศึกษา และคำอื่นๆ ในภาษาอื่นที่มีความหมายดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
- 13) อปพีช ไซโล หรือห้องเย็น
- 14) ตลาดกลาง
- 15) เรดิโอ ไทยแลนด์
- 16) ทางด่วน หรือทางพิเศษ
- 17) ออมสิน
- 18) ไทยไฟโอดีเยี่ยม

- 19) ไฟโตดีเซล
- 20) ไฟโตลู
- 21) ไฟโตเลียม

วิธีการจองชื่อนิติบุคคลและการกรอกแบบพิมพ์วิธีการจองชื่อนิติบุคคลสามารถจองชื่อนิติบุคคลได้ตามวิธีการดังนี้ในทางระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยให้ลงทะเบียนได้ที่ยื่นแบบจองชื่อนายทะเบียนวิธีการกรอกแบบพิมพ์ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้กรอกรายละเอียดลงในแบบที่ปรากฏในจอคอมพิวเตอร์ยื่นแบบจองชื่อนายทะเบียน ให้ดำเนินการ ดังนี้ให้เริ่มก่อนการกรอกการผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแล้วแต่กรณี กรอกรายละเอียด ชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้และเป็นผู้ลงลายมือชื่อในแบบจองชื่อนิติบุคคลที่นายทะเบียนกำหนดขึ้น โดยนำไปยื่นด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่น ระบุชื่อผู้รับมอบอำนาจพร้อมผนึกอากรแสตมป์ 10 บาท ยื่นขอจองชื่อนายทะเบียนจำนวน 2 ฉบับ

การขอจองชื่อนิติบุคคลจะต้องเป็นภาษาไทยและให้ระบุภาษาต่างประเทศเป็นอักษรโรมันด้วยทุกครั้ง

ในกรณีตั้งใหม่ถ้าไม่ได้ระบุประเภทนิติบุคคล จะนำไปจดทะเบียนนิติบุคคลประเภทใดหรือนำไปจดทะเบียนที่สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทใดก็ได้กรมสรรพากร

เพื่อดำเนินการทางด้านภาษี ในการยื่นชำระภาษี ผู้ประกอบการสามารถติดต่อขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษี รวมถึงยื่นชำระภาษีได้ที่กรมสรรพากรเขต หรือสรรพากรเขตสาขา กทม. ส่วนต่างจังหวัดติดต่อได้ที่กรมสรรพากรอำเภอหรืออำเภอสาขาผู้มีสิทธิขอใช้บริการขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ไม่รวมถึงนิติบุคคลที่เกิดจากการควบกิจการ

ผู้ให้บริการต้องยื่นคำร้องขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

ผู้ให้บริการยื่นคำขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร คลิกเลือกบริการอิเล็กทรอนิกส์เลือก ขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษี

ขั้นตอนการขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรบันทึกเลขทะเบียนนิติบุคคล และวันที่จดทะเบียนนิติบุคคลกรอกรายการข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องลงในคำร้องขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรประเภทนิติบุคคล เช่นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ รอบระยะเวลาบัญชี ลักษณะการเป็นนิติบุคคล รายละเอียดกรรมการผู้มีอำนาจจัดการจะได้รับหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรให้ทราบทันที กรมสรรพากรจะส่งบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีทางไปรษณีย์ภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันยื่นคำร้อง

กรณีผู้เสียหายยังไม่ได้รับบัตรประจำตัวผู้เสียหายอากรตามเวลาที่กำหนดไว้ ให้ติดต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 หน่วยงานที่รับจดทะเบียนการค้าคือ "นายทะเบียนพาณิชย์" หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้²⁶

ในส่วนบทกำหนดโทษในประกอบกิจการโดยไม่จดทะเบียน แสดงรายการเท็จไม่ยอมให้ถ้อยคำไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในสำนักงานมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท กรณีไม่จดทะเบียนอันเป็นความผิดต่อเนื่องปรับอีกวันละไม่เกิน 100 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

3.1.2 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ประกอบการที่เปิดธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในร้านสัตว์เลี้ยง ต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องมีความพร้อม ใจรัก มีเงินทุน มีความรู้เรื่องการเลี้ยงสัตว์เป็นอย่างดี แม้ไม่เคยเลี้ยงมาก่อน ซึ่งเป็นความรู้ทั่วไป ที่ผู้ประกอบการทุกร้านต้องมี นอกจากนี้ต้องมี ความรู้พิเศษ เช่น มีความรู้ทางช่างอยู่บ้าง เพราะอุปกรณ์หลายอย่างเป็นอุปกรณ์ที่คิด ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ถ้ามีความคิดสร้างสรรค์ ก็จะสามารถสร้างความแตกต่างจากร้านอื่นได้ คนไทยเลี้ยงสัตว์ตามแฟชั่น การมีอุปกรณ์แปลกแตกต่างจากคนอื่นจึงถือเป็นหน้าเป็นตา หรืออาจมีความชำนาญเฉพาะทาง เช่น เป็นผู้เพาะพันธุ์สัตว์ ก็จะสามารถเสนอขายพันธุ์สัตว์อย่างน่าเชื่อถือกว่า พ่อค้า ขายเป็นทั่วไป หรือนักคัดแต่งขนมืออาชีพที่ชนะการประกวด มีรางวัลเป็นเครื่องประกันคุณภาพหรือนักวิชาการด้านสัตว์เลี้ยง ที่สามารถแนะนำ การดูแลสัตว์ได้ จะได้รับความเชื่อถือกว่าผู้ประกอบการที่เป็นคนทั่วไป โดยมีขั้นตอนในการดำเนินธุรกิจ ดังนี้

การขออนุญาต ของบางอย่างในร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยง ต้องขออนุญาตก่อนขาย เช่น หากภายในร้านอาหารสัตว์เพื่อจำหน่ายต้องขออนุญาตกับกรมปศุสัตว์ หรือ ปศุสัตว์จังหวัด อาหารสำหรับสุนัขและแมวต้องมีทะเบียน แต่อาหารสำหรับนก หนู ปลาสวยงาม สัตว์เลี้ยงคลาน

²⁶ มาตรา 19 ผู้ประกอบพาณิชย์กิจผู้ใด

(1) ไม่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(2) แสดงรายการเท็จ หรือ

(3) ไม่มาให้นายทะเบียนพาณิชย์สอบสวน ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมให้ทะเบียนพาณิชย์หรือ

พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบตามมาตรา 17

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และในกรณีตาม (1) อันเป็นความผิดต่อเนื่องกัน ให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ยังไม่มี การบังคับเรื่องทะเบียน อุปกรณ์ส่วนใหญ่ เช่น กรง ตู้ปลา ปลอกคอ เสื้อผ้า ที่นอน ไม่ต้องขออนุญาตขาย ส่วนวัสดุสิ้นเปลืองบางอย่างต้องมีใบอนุญาต เช่น แชมพู ถ้าเป็นแชมพูธรรมดาไม่มีส่วนผสมที่ควบคุม ก็ขายได้โดยเสรี แต่ถ้าเป็นแชมพู ที่ใช้จัดเก็บหมัดที่ ต้องมีเลขทะเบียน อย. (คณะกรรมการอาหารและยา) อาจต้องมีใบอนุญาตให้มีและขายได้ ยารักษาโรค สำหรับสัตว์ต้องมีทะเบียนและต้องมีใบอนุญาต ให้ขายด้วยสัตว์เลี้ยงที่จะนำมาจำหน่ายเมื่อนำสัตว์เลี้ยงมาเลี้ยงภายในร้านจำหน่ายนั้น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการป้องกันและให้อำนาจ เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญที่อาจเกิดจากการเลี้ยงสัตว์กล่าวคือพระราชบัญญัตินี้ได้บทกฎหมายที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนที่เกิดแก่บริเวณใกล้เคียง ว่าเป็นเหตุรำคาญในหมวด 5 (เหตุรำคาญ) มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

- 1) การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- 2) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ ประกอบการใด ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

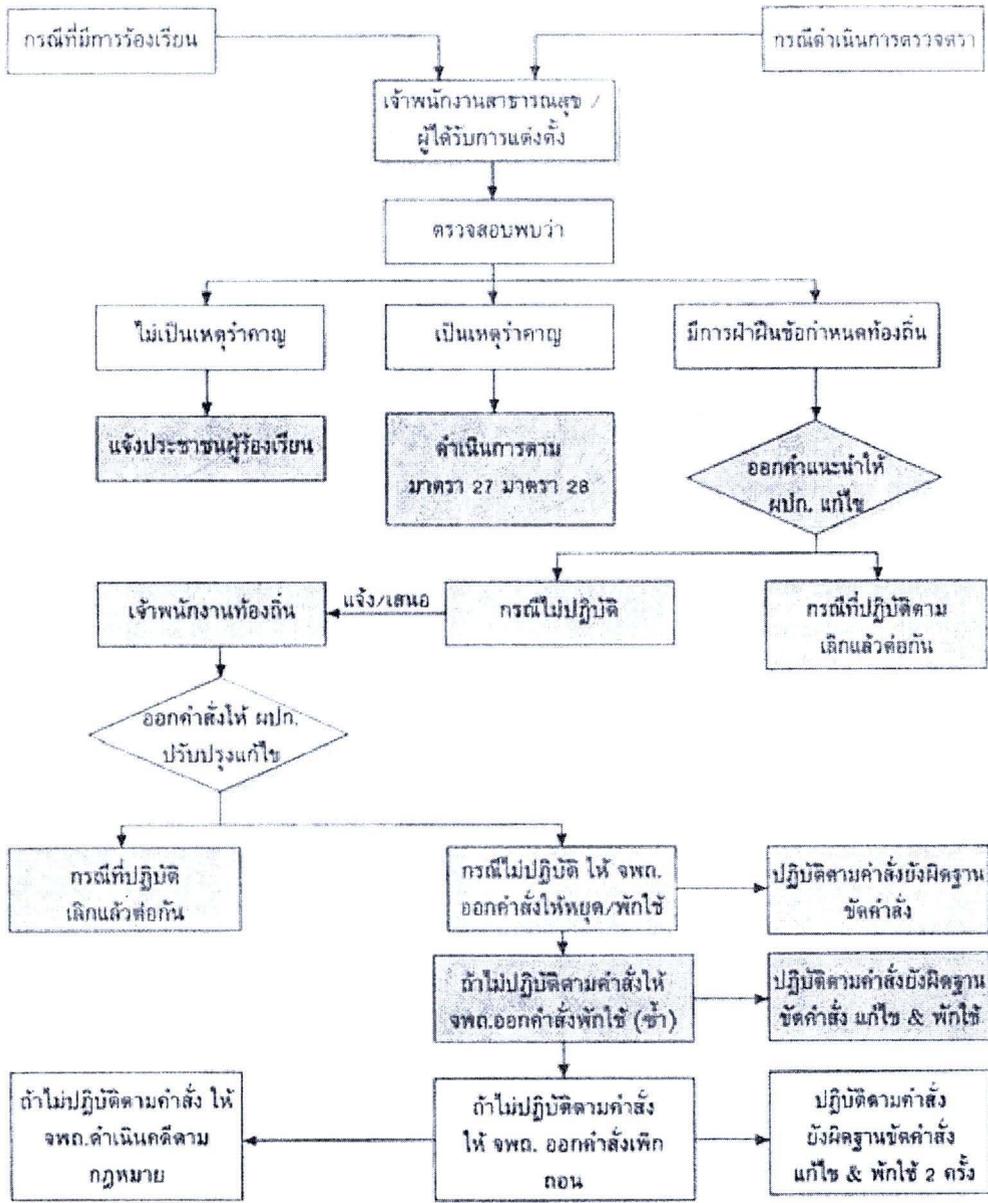
ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข มาตรา 26 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย ตลอดทั้งการดูแลปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่างๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญ ต่างๆ ได้

ในกรณีที่เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะในมาตรา 27 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญ นั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพให้พนักงานเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุ

รำคาญนั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดการนั้นตามมาตรา 28 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ในสถานที่ เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำ โดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นใน อนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้และในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม วรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อ ป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือ การยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้อง เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ตามแผนผังการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ.2535 ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่ามีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ดังนี้

ภาพที่ 3.1 แผนผังการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่ามีเหตุร้ายกาจเกิดขึ้น

ที่มา: ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. การศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการพิจารณาอนุญาต การออกคำสั่ง การยึด หรืออายัดสิ่งของ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2554, จาก <http://advisor.anamai.moph.go.th>.

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้ว ในหมวด 6 การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังกล่าวจะปรากฏ

ดังที่มีบทบัญญัติมาตรา 29 ไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยง

การออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ราชการท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ในภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

มาตรา 30 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 29 โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ใช้จ่ายจริงด้วย

ในปัจจุบันการประกอบธุรกิจมีการแข่งขันกันมากจึงต้องมีการเตรียมการเพื่อให้กิจการของตนได้รับการยอมรับและเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับให้มากที่สุดในการแข่งขันของตลาดธุรกิจและผู้บริโภคสัตว์เลี้ยงเป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งมาจากครอบครัวคนไทยปัจจุบันจะเป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยวเสียส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่กับเป็นครอบครัวใหญ่เหมือนในอดีต ทำให้ต้องหาสัตว์เลี้ยงมาเป็นเพื่อนคลายเหงา สัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่เรานำมาเลี้ยงทั้งแบบกักขังและแบบปล่อย อาจจะทำให้ปัญหาหามาสู่ชุมชน และสิ่งแวดล้อมโดยแหล่ง

เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคจากสัตว์สู่คน ไม่ว่าจะป็นข่าให้พบเห็นประจำ นอกจากนั้นอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ในเรื่องกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ รวมถึงน้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์เป็นต้นซึ่งมาตรการควบคุมในประเทศไทยคือพระราชบัญญัติสาธารณสุขพ.ศ.2535 ในหมวด 6 กำหนดให้มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ โดยให้อำนาจแก่ราชการท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยทั้งเรื่องประเภทของสัตว์ที่ห้าม กรรมวิธีการเลี้ยง การป้องกันเหตุรำคาญ และการปล่อยสัตว์ ทั้งในเรื่องประเภทของสัตว์ที่ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท

1) เขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดโดยเด็ดขาด คือ พื้นที่หนึ่งที่มีความเจริญ เป็นชุมชนหนาแน่น เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งไม่เหมาะสมจะให้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์ใหญ่ เช่น ม้า โค กระบือ สุกร เป็นต้น และเมื่อได้มีการกำหนดเขตห้ามสัตว์หรือปล่อยสัตว์ชนิดใดก็ตาม จะมีผลให้ประชาชนแม้มีที่ของตนเองก็ไม่อาจเลี้ยงสัตว์ที่ถูกกำหนดในพื้นที่นั้นได้ เช่น กำหนดห้ามเลี้ยงหรือปล่อย โค กระบือ ม้า แพะ ในบริเวณรอบหนอง บึง เป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชน เพราะจะทำให้แหล่งน้ำสกปรก

2) เขตให้เลี้ยงสัตว์บางชนิดที่ไม่เกินจำนวนที่กำหนด ต้องกำหนดชนิดและประเภทของสัตว์ที่ห้ามให้ชัดเจนด้วย เช่น ในเขตชุมชนอาคารพาณิชย์ที่มีผู้อาศัยอย่างหนาแน่นไม่สมควรให้มีสุนัขจำนวนเกินกว่า 2 ตัวต่ออาคาร 1 คูหา เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้ข้างเคียงหรือการกำหนดให้เขตพื้นที่ของท้องถิ่นนั้นเป็นเขตห้ามเลี้ยงสุกรเกินกว่า 50 ตัว ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของปัญหาว่าต้องมีจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้นๆ

3) เขตให้เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดได้โดยมีมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการนำมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการทางวิชาการมากำหนด เพื่อมิให้เกิดปัญหาในด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม สุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด อาคารสถานที่ คอกสัตว์ ตัวสัตว์ การกำจัดมูลสัตว์และสิ่ง ปฏิกูลต่างๆ การบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งการควบคุมโรคติดต่อโดยการฉีดวัคซีน แล้วแต่กรณี หรือการนำสุนัขออกไปเลี้ยงนอกบ้าน ต้องล่าม โซ่ไปด้วยหรือการกำหนดให้ผู้เลี้ยงสุกรมากกว่า 20 ตัว ขึ้นไปต้องอยู่ห่างจากชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยเมตร หรือมีแนวพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่า 50 เมตรจากโรงเลี้ยง และต้องจัดทำระบบกำจัดมูลสุกรอย่างน้อย 1 ถัง

เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่นแล้ว ก็จะมีผลบังคับให้ประชาชนในเขตพื้นที่ต้องปฏิบัติตามหากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท²⁷

²⁷ ศรัทธา กาญจนสิงห์. (2535). มาตรการควบคุมสัตว์เลี้ยงในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2552, จาก www.panyathai.or.th.

ในการเข้ารับบริการร้านสัตว์เลี้ยงแล้วเมื่อนำมาเลี้ยงผู้บริโภคเมื่อนำสัตว์ที่กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นมาตรการที่ใช้เพื่อป้องกันภัยล่วงหน้า และป้องกันภัยล่วงหน้า และป้องกันการเลี้ยงและป้องกันความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและความเสียหายของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินกิจการที่มีแนวโน้มว่าส่งผลร้ายต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดมาตรฐานการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจำเป็นต้องคำนึงถึงเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่จะนำมาใช้

การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องจะต้องระวังป้องกันไม่ให้สิ่งที่เป็นของเสียต่างๆ เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตของกิจการหรือโครงการนั้นๆ มีมาตรฐานเกินไปกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ใน การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมคือการกำหนดคุณภาพของสิ่งแวดล้อมโดยรอบ กับการกำหนดเป็นค่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากแหล่งกำเนิดมลพิษคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อมนั้นกำหนดขึ้นเพื่อมาตรฐานมลพิษบริเวณนั้นมีค่ามาตรฐานสูงต่ำเพียงใด และในอัตราที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมนุษย์มากน้อยเพียงใด สมควรจะต้องมีมาตรการใดที่จะลดมลพิษในบริเวณนั้นเพื่อดำเนินการเตือนภัยต่อประชาชน

สำหรับเจ้าพนักงานท้องถิ่นหมายถึงนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล นายกองกิจการบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร นายเมืองพัทยาสำหรับเขตเมืองพัทยา นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่น ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทให้มีเขตอำนาจในเขตราชการท้องถิ่นนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ละประเภทให้มีเขตอำนาจเฉพาะท้องถิ่นที่ไม่ได้อยู่ในเขตการบริหารของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

ในกรณีมีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ประชาชนที่อยู่ข้างเคียงที่ประสบเหตุหรือผู้ที่ไปประสบเหตุ มีสิทธิที่จะร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นหรือราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขของหน่วยงานที่ได้รับการร้องเรียนต้องดำเนินการตรวจสอบกรณีเหตุร้องเรียนนั้น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมักขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขเป็นผู้ตรวจสอบ เพราะเป็นผู้มีความรู้ทางด้านวิชาการ ซึ่งการตรวจสอบ ต้องพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ ถ้าไม่เป็นเหตุรำคาญเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้ร้องทราบแล้วแต่กรณีเรื่องเรียนนี้ถือเป็นยุติแต่ถ้าเป็นเหตุรำคาญต้องพิจารณาว่าเหตุรำคาญ

นั้นเกิดขึ้นในที่บริเวณสาธารณะหรือเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน และเกิดขึ้นในเขตท้องถื่นใดแล้วดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป เมื่อตรวจสอบว่าเป็นเหตุรำคาญเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีหน้าที่เสนอให้เจ้าพนักงานท้องถื่น ที่มีอำนาจเหนือท้องถื่นนั้น ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ก่อเหตุนั้นหยุดกระทำการก่อเหตุนั้นหยุดกระทำการก่อเหตุรำคาญนั้น คำสั่งประกอบด้วยชื่อหน่วยงาน ชื่อเจ้าพนักงานพร้อมตำแหน่ง และวัน เดือน ปีที่ออกคำสั่ง โดยให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือระงับ หรือกำหนดวิธีการเพื่อการป้องกันเหตุรำคาญในอนาคต ตามหลักวิชาการที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงเรื่องนั้น พร้อมนี้ต้องกำหนดระยะเวลาที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามความเหมาะสมด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถื่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถื่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

3.1.3 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะเท่าที่ใช้อยู่มีหลายฉบับด้วยกันไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และเป็นการยากแก่ราษฎรที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรรวบรวมไว้ในฉบับเดียวกันให้เหมาะสมและสอดคล้องแก่เหตุการณ์และวิวัฒนาการของประเทศ จึงมีการออกพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499 ขึ้นมาเพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาดอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบันอันไม่อาจคิดเห็นได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน ให้เจ้าของสัตว์ดังกล่าวมีหน้าที่ตามมาตรา 8 คือแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ท้องที่ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตายในกรณีที่สัตว์ป่วย และให้เจ้าของควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ที่ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการใดแก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พุนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรอีกด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสारวตฺร มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้

1) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

2) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ให้สั่งทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือ

3) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย

นอกจากนี้ในกรณีตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด กฎหมายให้อำนาจเฉพาะสัตวแพทย์มีอำนาจ เข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้

1) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร

2) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ก็ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

3) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วย หรือตาย ไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

4) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็น โรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี ในการนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดใช้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาดเว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

5) ให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ

6) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของ ตามวิธีการที่กำหนดให้

เมื่อมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตปลอดโรคระบาด โดยประกาศนี้จะต้องระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วยและห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าใน หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณีที่เขตท้องที่จังหวัดที่ตนรับผิดชอบมี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ

ประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดแล้วแต่กรณี

ภายหลังมีประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามหรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์

ในการดำเนินธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในปัจจุบันการดำเนินการร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยง ก่อนการดำเนินการที่มีการจดทะเบียนต่อกระทรวงพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.2499²⁸ เมื่อมีการจดทะเบียนในการประกอบกิจการอาจมีการประกอบกิจการในการขายสัตว์เลี้ยงในร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยงซึ่งกรมปศุสัตว์ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับปศุสัตว์ในฐานะนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์พิจารณาใบอนุญาตค้าสัตว์หรือซากสัตว์จำพวกสุนัขและแมว กำหนดแนวทางปฏิบัติของนายทะเบียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเป็นไปตามมาตรา 21 และ 23 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499 กรมปศุสัตว์ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์กฎหมายว่าด้วยการบำรุงพันธุ์สัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการผลิตและจัดหาชีวภัณฑ์และเวชภัณฑ์เพื่อใช้ในการป้องกันและกำจัดโรคสัตว์ตลอดจนผลิตและจัดหาน้ำเชื้อเพื่อใช้ในการผสมเทียมดำเนินการด้านปรับปรุงและขยายพันธุ์สัตว์ ด้านสุขภาพสัตว์และด้านบำบัดโรคสัตว์ตลอดจนการแปรรูปเนื้อสัตว์เป็น

²⁸ มาตรา 6 ให้ถือกิจการดังต่อไปนี้เป็นพาณิชย์กิจ ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

- (1) การซื้อ การขาย การขายทอดตลาด การแลกเปลี่ยน
- (2) การให้เช่า การให้เช่าซื้อ
- (3) การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนค้าต่าง
- (4) การขนส่ง
- (5) การหัตถกรรม การอุตสาหกรรม
- (6) การรับจ้างทำของ
- (7) การให้กู้ยืมเงิน การรับจ่านำ การรับจ้าง
- (8) การคลังสินค้า
- (9) การรับแลกเปลี่ยน หรือซื้อขายเงินตราต่างประเทศ การซื้อ หรือขายตั๋วเงิน การธนาคาร การเครดิตฟองซิเออร์ การประกันภัย
- (10) การรับประกันภัย
- (11) กิจการอื่นซึ่งกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ผลิตภัณฑ์และผลิตผลจากสัตว์เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลปฏิบัติงานอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรี มอบหมายในเรื่องการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ประเภทสุนัขและแมว โดยกำหนดให้นาย ทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหลักฐานว่ามีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นาย ทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ถือว่า ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทั้งคำขออนุญาต และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ²⁹

ในปัจจุบันกรมปศุสัตว์ได้ยึดถือแนวทางปฏิบัติในการออกใบอนุญาตค้าสัตว์หรือซาก สัตว์จำพวกสุนัขแมว โดยให้นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตค้าสัตว์หรือซากสัตว์จำพวกสุนัขและ แมวกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตด้วย³⁰

การเริ่มดำเนินการต้องมีการขออนุญาตค้าสัตว์และซากสัตว์จำพวกสุนัขและแมวและ เกิดความปลอดภัยจากโรคระบาดสัตว์ จึงให้นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ต้อง ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การอนุญาต

กรณีการขออนุญาตทำการค้าสุนัขและแมวที่มีชีวิต ผู้ขออนุญาตจะต้องมีคอกกักสุนัข และแมวที่เหมาะสม ไม่แออัด มีระบบอากาศที่ถ่ายเทมีที่ให้น้ำ อาหาร รวมทั้งการกำจัดปฏิกูลที่ เหมาะสม ผู้ขอรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535 ดังนี้

1) ดำเนินการให้สัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ฉีดวัคซีนให้สุนัขที่อยู่ในความครอบครองทุกตัวโดยฉีดครั้งแรกเมื่อ สุนัขนั้นอายุตั้งแต่ 2 เดือน ขึ้นไปแต่ไม่เกิน 4 เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตาม ระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

2) ผู้ฉีดวัคซีนให้ตาม ข้อ ก. ต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ (เหรียญห้อยคอ) ซึ่ง แสดงว่าสัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนแล้วและใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่ผู้ขอรับอนุญาตโดยผู้รับ อนุญาตต้องห้อยเหรียญดังกล่าวให้แก่สัตว์ทุกตัวพร้อมทั้งเก็บใบรับรองฉีดวัคซีนทั้งหมดไว้เป็น อย่างดี³¹

²⁹ กฎกระทรวง กำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. 2552, ข้อ 4.

³⁰ กรมปศุสัตว์. (2553). การออกใบอนุญาตค้าสัตว์หรือซากสัตว์จำพวกสุนัขและแมว. หน้า 1.

³¹ แหล่งเดิม.

ในระหว่างการดำเนินธุรกิจเมื่อมีการเปิดร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยงมีการดำเนินธุรกิจดำเนินธุรกิจโดยกำหนดให้มีการบันทึกประวัติสัตว์สำหรับผู้ซื้อและแบบบันทึกประวัติสัตว์ประจำร้านค้า สำหรับให้สัตวแพทย์ นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือผู้ซื้อสัตว์ตรวจสอบได้ และให้สัตวแพทย์เข้าตรวจสอบสถานที่ค้าสุนัขและแมวที่ได้รับอนุญาตแล้วหากพบว่าได้รับอนุญาตปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ดำเนินการตามมาตรา 23 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

หากนายทะเบียนตรวจสอบและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ขออนุญาตค้าสัตว์หรือซாகสัตว์ จำพวกสุนัขและแมวยุติการผิดกฎหมายว่าเป็นการค้าเพื่อการบริโภค ให้นายทะเบียนชะลอการออกใบอนุญาตค้าสัตว์หรือซากสัตว์จำพวกสุนัขและแมวสำหรับผู้ขออนุญาตรายนั้นไว้ก่อน³²

3.1.4 พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533

ในการดำเนินการในกิจการร้านสัตว์เลี้ยงร้านสัตว์เลี้ยงมีบริการหลากหลายเมื่อผู้บริโภคเข้าไปใช้บริการซึ่งมีบริการในดังนี้เลือกบริการต่างๆ ธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงที่มีการขายพันธุ์สัตว์ ทั้งแบบซื้อขาดและฝากขาย หรือรับสั่งจอง โดยมีภาพและรายละเอียดพร้อม การขายพันธุ์สัตว์ อุปกรณ์และอาหาร เพราะสัตว์ต้องกินอาหารและขับถ่าย ต้องมีการออกกำลังกาย มีการเจ็บป่วย เสื่อมสลายหรือตาย การเสริมสวยตัดแต่งทรงขน (grooming) หรือ การอาบน้ำ ตัดแต่งทรงขนสุนัข เป็นงานที่เสริมความงามให้สัตว์เลี้ยงสำหรับเจ้าของสัตว์เลี้ยงและสัตว์เลี้ยงที่นิยมมาเสริมสวยกัน มากก็ได้แก่ สุนัข รองลงมาก็เป็น แมว หนู กระต่าย ตามลำดับ สุนัขที่เข้ามาเสริมสวยมากที่สุดคือ พันธุ์พุดเดิ้ล รองลงมาคือสายพันธุ์ชิทู่ สายพันธุ์ค็อกเกอร์ สายพันธุ์มอลทิส สายพันธุ์ยอร์กเชียร์ และสายพันธุ์ปอมเมอเรเนียน และพันธุ์อื่นๆ ซึ่งโดยมากสายพันธุ์ที่เข้ามารับการเสริมสวยมักเป็น สุนัขพันธุ์ขนาดเล็กสามารถเลี้ยงในบ้านได้ ส่วนการรับฝากสัตว์เลี้ยงเมื่อเจ้าของมีความจำเป็นต้อง ไปไกลจากที่เลี้ยงสัตว์ โดยจะรับฝากไว้เลี้ยงดูและให้อาหาร สำหรับการรักษาสัตว์ป่วย ในลักษณะ คลินิกหรือโรงพยาบาล ซึ่งต้องมีบุคลากรเป็นสัตวแพทย์เท่านั้นจึงสามารถดำเนินการได้และต้องมีการขออนุญาตตั้งเป็นสถานพยาบาลสัตว์ด้วย ซึ่งร้านสัตว์เลี้ยงโดยบุคลากรที่เป็นสัตวแพทย์และใช้ เครื่องมือทางการแพทย์

ในปัจจุบันมีการจัดตั้งและดำเนินกิจการสถานพยาบาลสัตว์มากขึ้นและมีการโฆษณาที่ อาจทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดว่าสถานพยาบาลสัตว์นั้นมีสัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ทั้งในทางอายุรกรรม ศัลยกรรม และสูติกรรมตลอดมีการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคสัตว์ต่างๆ โดยใช้ชื่อว่าสัตวแพทย์คลินิก หรือคลินิกรักษาสัตว์หรือ โรงพยาบาลสัตว์ ต่างๆ ทั้งที่สถานที่ดังกล่าวไม่มีสัตวแพทย์ปริญาประจำสถานพยาบาลเหล่านั้นหรือจัดให้มี

³² แหล่งเดิม.

ผู้ไม่มีใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ จนเป็นเหตุให้เจ้าของสัตว์หลงเชื่อในคำชักชวนโฆษณาอันไม่เป็นความจริง นอกจากนั้นสถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นสถานพยาบาลสัตว์เนื่องจากโรคสัตว์บางชนิดสามารถติดต่อถึงคนได้อันเป็นอันตรายต่อเจ้าของสัตว์และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับสัตว์ที่ป่วยทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของสัตว์และสถานพยาบาลที่ไม่ถูกสุขลักษณะ และไม่มีผู้ประกอบการสมควรที่ได้รับการควบคุม จึง มีการออกกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการโรงพยาบาลสัตว์ ได้แก่พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ.2533

ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ.2533 ได้ให้คำจำกัดความของสถานพยาบาลสัตว์ที่เปิดให้บริการในการรักษาสัตว์เลี้ยงไว้ใน มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้ว่า

“สถานพยาบาลสัตว์” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะ ซึ่งจัดไว้เพื่อการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับการประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยาซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

“สัตว์ป่วย” สัตว์ที่จัดให้เข้ารับบริการในสถานพยาบาลสัตว์

“ที่พักสัตว์ป่วย” หมายความว่า กรง คอก หรือที่สำหรับใช้กักสัตว์ป่วย

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้เลี้ยงหรือผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรี ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และได้กำหนดไว้ให้พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลสัตว์ของราชการบริหารส่วนกลางราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ สภาวิชาชีพ ไทย และสถานพยาบาลสัตว์อื่น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา³³ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดค่าธรรมเนียม และในการแบ่งประเภทสถานพยาบาลตามมาตรา 6 สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

- 1) สถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่มีที่พักระหว่างป่วยไว้ค้างคืน
- 2) สถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่ไม่มีที่พักระหว่างป่วยไว้ค้างคืน

ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์แต่ละประเภทตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ที่จัดตั้งสถานพยาบาลสัตว์ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตในมาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตการขออนุญาตจึงจะสามารถจัดตั้งสถานพยาบาลดังกล่าวสัตว์ได้³⁴ ผู้ที่ขออนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ได้ต่อเมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- 1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- 2) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
- 3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งถึงที่สุดให้

จำคุกเว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- 4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- 5) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และ
- 6) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- 7) มีสถานพยาบาลสัตว์ตามลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง

8) มีเครื่องมือและเครื่องใช้ตลอดจนยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์นั้นอย่างเพียงพอตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

³³ มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลสัตว์ของราชการบริหารส่วนกลางราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ สภาวิชาชีพ ไทย และสถานพยาบาลสัตว์อื่น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

³⁴ มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกระทรวงใบอนุญาตนั้นกำหนดสาขาและชั้นของการประกอบการบำบัด โรคสัตว์ และจะกำหนดระเบียบที่ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

9) มีผู้ดำเนินการ และมีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์สำหรับสถานพยาบาลสัตว์ตามสาขา ชั้น และจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม (1) ด้วย และในมาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตการขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตนั้นจะกำหนดสาขาและชั้นของการประกอบกิจการบำบัดโรคสัตว์ และจะกำหนดระเบียบที่ผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

สำหรับผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ได้ต่อเมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และไม่ใช่ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์เป็นจำนวนสองแห่งอยู่แล้ว แต่ในกรณีที่ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่มีที่พักรักษาตัวป่วยไว้ค้างคืนอยู่แล้วหนึ่งแห่ง จะอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่มีสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนและเป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการของสถานพยาบาลสัตว์นั้นได้โดยใกล้ชิด

ใบอนุญาตตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ให้มีอายุสามปี นับแต่วันออกใบอนุญาตนั้นถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอเสียก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ในส่วนการควบคุมสถานพยาบาลสัตว์ได้มีบทบัญญัติใน มาตรา 16 บทบัญญัติใน มาตรา 18 และมาตรา 22 ซึ่งผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีป้ายชื่อสถานพยาบาลสัตว์กับป้ายชื่อและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในสถานพยาบาลสัตว์แสดงไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้นและห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ โฆษณาหรือประกาศ หรือยอมให้ผู้อื่น โฆษณาหรือประกาศด้วยประการใดๆ ซึ่งชื่อ ที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลสัตว์ คุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ เพื่อชักชวนให้นำสัตว์ป่วยมารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลสัตว์ของตน โดยใช้ข้อความเกินความจริง หรือน่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจสาระสำคัญเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับกรณีที่จะเลิกกิจการสถานพยาบาล ดังที่บัญญัติไว้ และในการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการสถานพยาบาลสัตว์ ที่ต้องทำการแจ้งเป็นหนังสือและจัดทำรายงานที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์ป่วยส่งให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

เมื่อได้รับแจ้งดังที่กล่าวข้างต้น ผู้อนุญาตจะสั่งให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนเลิกกิจการก็ได้ ในมาตรา 23 ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้บุคคลซึ่งมิใช่เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในสถานพยาบาลสัตว์ซึ่งตนเป็นผู้ดำเนินการและมีให้มีการประกอบการบำบัดโรคสัตว์ผิดสาขาหรือชั้นตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์

ตามที่บัญญัติเกี่ยวกับผู้ดำเนินการมิให้รับสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนตาม มาตรา 24 มาตรา 25 และมาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 30 โดยให้ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้มีการรับสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนเกินจำนวนที่พักสัตว์ป่วยตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินซึ่งหากไม่รับไว้อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์ป่วยและในส่วนของดูแลสถานพยาบาล อีกทั้งผู้ดำเนินการต้องดูแลสถานพยาบาลสัตว์ให้สะอาดเรียบร้อย ปลอดภัย และมีลักษณะอันเหมาะสมแก่การใช้เป็นสถานพยาบาลสัตว์และ ผู้ดำเนินต้องจัดให้มีประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามสาขาชั้นและจำนวน ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาอยู่ประจำสถานพยาบาลสัตว์ตลอดเวลาทำการ

ผู้ดำเนินการต้องดำเนินการตาม คือ ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับสถานพยาบาลสัตว์ให้เพียงพออยู่เสมอและมีหน้าที่จัดทำสถิติสัตว์ป่วยจากหลักฐานการบำบัดโรคสัตว์และสัตว์ป่วยกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลสัตว์ตามที่อธิบดีกำหนด และต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจัดทำ และผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำสถิติสัตว์ป่วยจากหลักฐานการบำบัดโรคสัตว์ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในผู้ดำเนินการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

อำนาจในการในการปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 32 โดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- 1) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรสงสัยจะเป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่ไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- 2) เข้าไปในสถานพยาบาลสัตว์ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- 3) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในสถานพยาบาลสัตว์หรือเจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลสัตว์ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

4) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการจัดทำรายงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์ป่วย ส่งให้ผู้อนุญาตจะสั่งการให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสัตว์ป่วยนั้น

ถ้าไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ หรือผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาล และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ได้ปิดคำสั่งและคำสั่งของผู้อนุญาตดังกล่าว จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นใดอีกด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ได้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนจัดตั้งสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตคือต้องทำการขออนุญาตจากผู้อนุญาต หรือห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลจะสั่งริบบรรดาสั่งของที่ใช้ในการดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ด้วยก็ได้

3.1.5 ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ.2550

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 ประกอบกับข้อ 6 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 และ ข้อ 16 แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ.2548 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงกำหนดระเบียบนี้ขึ้น เพื่อกำหนดรายละเอียดในการจดทะเบียนสุนัขและการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในการจดทะเบียนสุนัข

เจ้าของสุนัขซึ่งหมายความรวมถึงผู้ให้อาหารสุนัขเป็นประจำด้วยมีหน้าที่ต้องดำเนินการขอจดทะเบียนสุนัข เมื่อมีการนำสุนัขมาเลี้ยงในเขตกรุงเทพมหานคร โดยต้องจดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่นำมาเลี้ยงหรือเมื่อมีการเกิดลูกสุนัข โดยต้องจดทะเบียนภายใน 120 วัน นับแต่สุนัขเกิด การจดทะเบียนสุนัขต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่กองสัตว์แพทย์สาธารณสุข สำนักอนามัยตามข้อ 9 ให้ใช้แบบคำขอจดทะเบียนสุนัขพร้อมแนบหลักฐานดังที่กำหนดไว้ในข้อ 12 และให้นำสุนัขพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาทำเครื่องหมายระบุตัวสุนัขอย่างถาวร เช่น การฝังไมโครชิปเป็นต้น และนำไปรับรอง (แบบคลส.1) ที่สัตว์แพทย์ออกให้อย่างถูกต้องมาขอรับแบบคำขอจดทะเบียนสุนัข (แบบคลส.2) และแบบทำบัตรประจำตัวสุนัข (แบบคลส.3) เพื่อจดทะเบียนสุนัขและรับบัตรประจำตัวสุนัข เจ้าของสุนัขจะนำสุนัขมาด้วยหรือไม่ก็ได้

กรณีที่มีการจดทะเบียนสุนัขโดยถูกต้อง ข้อมูลที่อยู่อาศัยของเจ้าของย่อมปรากฏในทะเบียนสุนัขและบัตรประจำตัวสุนัข หากมีเหตุที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในทะเบียน

และบัตรประจำตัวสุนัขเช่น เจ้าของประสงค์จะย้ายสถานที่เลี้ยงสุนัข สุนัขตาย บัตรประจำตัวสุนัขหาย มีการเปลี่ยนตัวเจ้าของสุนัข จะต้องมีกรยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ 14 เพื่อขอแบบเอกสารคำขอเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของสุนัข (แบบคส.4)

การออกไปรับรอง การจดทะเบียนสุนัข การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในการจดทะเบียนสุนัขมีขั้นตอนที่มีความหลากหลายและมีได้กำหนดชัดเจนถึงมาตรฐานและความเหมาะสมในการนำสุนัขมาเลี้ยงในที่พักอาศัย ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาจากการนำสุนัขมาเลี้ยงในที่พักอาศัย โดยขาดความเหมาะสมส่งผลให้ระเบียบนี้ไม่อาจใช้บังคับได้ตามเจตนารมณ์ รวมถึงการบังคับใช้นั้นมิได้บังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรแต่บังคับใช้เฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเช่นเดียวกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข

3.2 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศ

สำหรับธุรกิจการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศได้มีการพัฒนาขึ้นแต่ดั้งเดิมและมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงในต่างประเทศนั้น ได้มีบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรมแล้วและในประเทศค้ำึงถึงรายละเอียดในการกำกับ ดูแล ธุรกิจการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงให้มีการจัดการดูแลอย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์ต่อผู้เข้ามาใช้บริการและเป็นแนวทางในการดำเนินการในการประกอบการแก่ผู้ประกอบการให้มีดำเนินการเป็นในรูปแบบและแนวทางเดียวกัน

3.2.1 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงของประเทศแคนาดา

ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1 แห่งกฎหมายคำต่อไปนี้จะมีความหมายตรงกันสำหรับวัตถุประสงค์ของ “สัตว์” หมายถึงสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังรวมทั้งนกและไม่ได้อาศัยอยู่ในสภาพป่าและธรรมชาติในประเทศแคนาดาในความหมาย ร้านสัตว์เลี้ยง หมายถึงร้านค้าหรือสถานที่ที่มีสัตว์เพื่อใช้เป็นสัตว์เลี้ยงเพื่อการขายหรือเก็บไว้ขาย

การประกอบกิจการร้านสัตว์เลี้ยงโดยมีวัตถุประสงค์ตามกฎหมายห้ามบุคคลประกอบธุรกิจร้านสัตว์เลี้ยงภายในเมือง Guelph

หากไม่มีลิขสิทธิ์ที่ออกโดยรัฐบาลเมือง แม้จะมีข้อกำหนดที่กำหนดโดยรัฐบาลเมืองลิขสิทธิ์นั้นจะไม่ถูกต้องหากไม่มีข้อรายละเอียดดังนี้

- 1) ที่เก็บสัตว์ที่ดำเนินการ โดยรัฐหรือในนามของรัฐ
- 2) ที่เก็บสัตว์ที่ดำเนินการ โดยองค์กรที่ช่วยเหลือสัตว์หรือ องค์กรอื่นๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิการสัตว์
- 3) โรงพยาบาลหรือคลินิกสัตว์แพทย์

4) สถานที่เลี้ยงสัตว์จะได้รับการดูแล

ผู้รับอนุญาตของสัตว์เลี้ยงทุกร้านจะต้องให้แน่ใจว่าจะเก็บสัตว์เลี้ยงในร้านทุกครั้งต้องมีการรักษาสุขาภิบาลให้สัตว์มีสุขภาพดีและอยู่ในสภาพที่จะไม่ทำให้สัตว์ก้าวร้าว

ทุกพื้นที่จัดไว้สำหรับสุนัขและแมวจะมีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีการเหมาะสม และแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของสัตว์คือเก็บไว้ในสถานที่ที่มีการสุขาภิบาล ลม สภาพแวดล้อมที่สะอาดและจะต้องรักษาสภาพดังกล่าวไว้ตลอด

การสาธารณสุขที่อุณหภูมิต่ำที่เหมาะสมสำหรับสุขภาพที่ถูกต้องและเหมาะสมกับชนิดของสัตว์เลี้ยงภายในร้าน

1) แต่ละกรง เลี้ยงสัตว์ภายในร้านเป็น ที่อยู่ในกรงขนาดเพียงพอเพื่อ เพียงพอให้สัตว์ยืนปกติ และสามารถหมุนตัวได้โดยรอบและต้อง เหมาะสมเมื่อสัตว์โตเต็มที่ สำหรับนกทุกกรง ในขนาดกรงนกทั้งหมดสามารถอยู่ในกรงนั้นซึ่งขนาดกรงและ เพียงพอ และขนาดแต่ละประเภท จำนวนพื้นที่ที่นกเกาะ ได้และต้องมีขนาดให้มันขยายปีกเต็มที่ในทิศทางโดยรอบทิศในขณะที่ยืนทั้งหมดจะถูกตั้งโดยต้องไม่โดนนกตัวอื่น และสิ่งที่กีดขวางด้านข้างของกรงนั้น

2) กรง ถัง หรือภาชนะที่มีในสถานที่ตั้งอยู่ในลักษณะดังกล่าวเป็น ให้ความสะดวกสบายสูงสุดเพื่อความเหมาะสมต่อสายพันธุ์และเป็นการป้องกันรักษาโดยจะไม่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมเกินไป เพื่อป้องกันการสัมผัสโดยตรงกับตัวของสัตว์ดังกล่าวนี้

3) กรงทุกกรงหรือภาชนะอื่นที่แมวจะอาศัยต้องติดตั้ง ที่สำหรับขับถ่าย และต้องมีการเปลี่ยนโดยสม่ำเสมอ

4) กรงที่ใช้ในสัตว์ทุกบ้านให้มีพื้นผิวผ่าน ไม่ได้หรือลวดตาข่ายที่มีช่องว่างระหว่างตาข่ายเล็กแคบกว่าเท้าสัตว์นั้น และมีความหนาเพียงพอที่เหมาะสมกับน้ำหนักของของสัตว์นั้น

5) ในแต่ละวันต้องต้องให้น้ำดื่มแก่สัตว์และอาหารในปริมาณที่เพียงพอ ตามลักษณะนิสัยการกินและที่ความจำเป็นสำหรับสายพันธุ์ของสัตว์นั้น

ตามกฎหมายในเมือง Guelph ไม่ให้มี “สัตว์แปลก” โดยกฎหมายไม่อนุญาตให้เก็บหรือให้มีไว้ในร้านสัตว์เลี้ยงด้วยเหตุผลใดก็ตาม กฎหมายในเมือง Guelph แก่ไขล่าสุด ห้ามไม่ให้มีงูเก็บหรืออนุญาตให้ถูกเก็บไว้ในสัตว์เลี้ยงร้านด้วยเหตุผลใดก็ตาม

การขายสัตว์เลี้ยงในเมือง Guelph บุคคลที่มีได้รับอนุญาตที่ออกโดยรัฐบาลเมืองนั้นจะต้องปฏิบัติดังนี้

1) ผู้ขอรับอนุญาตจะต้องไม่ทำการ

(1) ทำการขายหรืออนุญาตให้ขายสัตว์ที่เป็นโรค

(2) ทำการขายหรืออนุญาตขายหรือมอบสุนัขหรือแมวอายุต่ำกว่าแปดสัปดาห์

- (3) ทำการขายหรือให้ขายสัตว์ที่ดูร้าย
- (4) ทำการขายหรืออนุญาตให้ขายหรือมอบสัตว์ปีกอื่นๆ หรือยอมสัตว์
- 2) เมื่อขายหรือจำหน่ายอื่นๆ ของสุนัขหรือแมว ผู้รับอนุญาตทุกคนจะต้องให้แน่ใจว่ามีข้อกำหนดให้ผู้ได้รับสัตว์ที่รัฐดังกล่าวดังต่อไปนี้
- (1) ชื่อและที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงในร้านที่จำหน่าย
- (2) วันที่ทำการจำหน่ายสัตว์
- (3) คำอธิบายของสัตว์รวมเพศอายุสีและตำแหน่งของและเครื่องหมายและคำอธิบายของสายพันธุ์หรือผสมข้ามเมื่อสัตว์เป็นสุนัขหรือแมวเมื่อขายหรือจำหน่ายอื่นๆ ของสุนัขหรือแมวผู้รับอนุญาตของสัตว์เลี้ยงทุกร้านจะมั่นใจว่าปัจจุบันใบรับรองสุขภาพที่ออกโดยสัตวแพทย์ที่ผ่านการรับรองแล้วฝึกฝนในองค์กรเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ (Ontario) โดยมีเงื่อนไขให้กับคนรับสุนัขหรือแมว
- 3) ผู้รับอนุญาตทุกคนจะต้องให้ลงทะเบียนที่ข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละ สุนัขหรือแมวที่ซื้อหรือรับไว้โดยผู้รับอนุญาตจะถูกบันทึกไว้ที่ เวลาสุนัขหรือแมวเข้ามาในครอบครองผู้รับอนุญาตและข้อมูล ที่อยู่ในการลงทะเบียนจะรวมถึง
- วันที่ร้านค้าได้รับสัตว์เลี้ยงสุนัขหรือแมวนั้น ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิตของสุนัขหรือแมวและรายละเอียดทั้งหมดของสุนัขหรือแมวมรวมทั้งเพศ สี สายพันธุ์หรือ ข้ามสายพันธุ์สถานที่ตั้งของเครื่องหมายใดและชื่อของสัตว์นั้นถ้ามีด้วย
- 4) ผู้รับอนุญาตของสัตว์เลี้ยงทุกร้านจะต้องให้ลงทะเบียนของกำหนดการคือระยะเวลาอย่างน้อยสิบแปดเดือนในของแต่ละรายการและต้องรักษาในสภาพดังกล่าวจนกว่าจะมีการตรวจสอบตามช่วงเวลาและรายการทั้งหมดโดยสามารถตรวจสอบในเวลาทำการปกติ
- 5) ผู้รับอนุญาตของสัตว์เลี้ยงทุกร้านจะต้องพยายามที่จะสอบถามเพื่อทราบขอรับชื่อที่อยู่และคำอธิบายของผู้เสนอสัตว์ที่ผู้รับอนุญาตเมื่อมีสาเหตุหรือ เหตุผลให้สงสัยว่าสัตว์นั้นถูกขโมยหรือได้มาอย่างผิดกฎหมายและรายงานความจริงนั้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที
- 6) ผู้รับอนุญาตของสัตว์เลี้ยงทุกร้านต้องมีการป้อนลงในสัญญาที่เขียนด้วย สัตวแพทย์เพื่ออำนวยความสะดวกในบริการเรียกสัตวแพทย์รักษาฉุกเฉินและมีคู่มือสัตว์ใดๆ ที่เก็บไว้เพื่อขายหรือแสดงในร้านสัตว์เลี้ยง และข้อตกลงเหล่านี้จะต้องรายงานต่อเจ้าหน้าที่³⁵

³⁵ The corporation of the city of guelph. (2552). Retrieved 16 September, 2010, from http://guelph.a/uploads/IS_Dept/documents/Business%20Licence/Schedule22_petshop.pdf.

3.2.2 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงของ สหราชอาณาจักร

Pet Animals Act 1951 พระราชบัญญัติสัตว์เลี้ยง 1951 พระราชบัญญัติบัญญัติดังกล่าว กำกับการขายสัตว์เลี้ยง ในส่วนการขออนุญาตของร้านจำหน่ายสัตว์เลี้ยง (Licensing of pet shops) ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตจัดตั้ง โครงสร้างสำหรับร้านค้าสัตว์เลี้ยงในสหราชอาณาจักรพระราชบัญญัตินี้กำหนดเงื่อนไขบางอย่างว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอาจพิจารณาในการกำหนด หรือไม่ที่จะกำหนดให้ผู้ประกอบการขออนุญาตร้านค้าสัตว์เลี้ยง ในการพิจารณาว่าอนุญาตหรือไม่ และกำหนดให้ใบอนุญาตให้หน่วยงานท้องถิ่นอาจตรวจสอบการสมัครและยืนยันสัตว์เลี้ยงที่จะถูกเก็บไว้ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสุขอนามัยที่เหมาะสมที่สัตว์เลี้ยงจะได้รับอาหารและน้ำอย่างสม่ำเสมอและสัตว์เลี้ยงจะไม่ถูกขายก่อนที่จะเข้าถึง อายุที่เหมาะสมและพระราชบัญญัตินี้กำหนด ห้ามทำการขายสัตว์ในที่สาธารณะใดๆ รวมทั้งถนนหรือแผงหรือรถเข็นในตลาดด้วย

1) บุคคลใดจะเปิดร้านสัตว์เลี้ยงไม่ได้ยกเว้นได้รับการอนุญาต โดยมีใบอนุญาตให้เปิดร้านภายใต้อำนาจบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้

2) ทุกท้องถิ่นอำนาจออกใบอนุญาตภายในวัตถุประสงค์ที่ขอรับอนุญาตประกอบกิจการและจะตัดสิทธิ์หากฝ่าฝืนข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรักษาร้านสัตว์เลี้ยงและไม่ทำการชำระเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระดังกล่าว

3) การได้รับพิจารณาจากรัฐบาลท้องถิ่นมีสิทธิ์ที่อนุญาตให้บุคคลนั้นเพื่อนำสัตว์เลี้ยงมายังสถานที่ร้านค้าดังกล่าวในพื้นที่ที่มีการระบุไว้ในใบสมัครและอาจมีการเงื่อนไขที่สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

4) ในการพิจารณาว่าจะมีสิทธิ์ได้รับใบอนุญาตสำหรับการเก็บรักษาสัตว์เลี้ยงของร้านสัตว์เลี้ยง รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจในเรื่องการรักษาความปลอดภัย ของสัตว์ตลอดเวลา และจะต้องถูกเก็บไว้ในที่พักที่เหมาะสมมีการกำหนดอุณหภูมิแสงสว่างและการระบายอากาศที่สะอาด

5) การที่จะให้สัตว์เลี้ยงได้รับอาหารและเครื่องดื่มอย่างเพียงพอเหมาะสมและจำเป็น โดยให้การดูแลนั้นตามระยะเหมาะสม

6) สัตว์เลี้ยงที่กำลังมีลูกและสัตว์เลี้ยงที่ให้นมลูกจะไม่ถูกจำหน่าย

7) ป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดเชื้อในหมู่สัตว์

8) ต้องมีความเหมาะสมไฟฉุกเฉินหรืออื่นๆ ตามบทบัญญัตินี้และตรวจสอบสัตว์เลี้ยงและสัตว์ใดๆ ที่พบมีหรือสิ่งนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบหาว่ามีการกระทำผิดกฎหมายหรือมีความ มีเจตนาจะละเมิดพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนบทกำหนดโทษความผิดของบุคคลใดที่กระทำผิดกฎหมายใดภายใต้พระราชบัญญัตินี้ปรับไม่เกินสองระดับมาตรฐานหรือโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งการปรับ

และจำคุกในกรณีที่บุคคลคือบังคับภายใต้พระราชบัญญัตินี้การกระทำผิดกฎหมายใดๆ ศาลอาจยกเลิกการอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัตินี้และอาจหรือยกเลิกการอนุญาตความเป็นเจ้าของใบอนุญาตและห้ามเก็บรักษาสัตว์เลี้ยงในร้านตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ในพระราชบัญญัตินี้สัตว์ที่มีเพื่อการขายหรือการเก็บรักษาสัตว์ที่สัตว์เลี้ยงบพบัญญัติกล่าวคือ แมวและสุนัข เพื่อการ ขายหรือการเก็บรักษาตามแต่กรณี

- 1) “สัตว์” รวมถึงคำอธิบายใดๆ ที่มีกระดูสันหลัง
- 2) “อำนาจท้องถิ่น” หมายถึงสภาใดๆ เมืองหรือสภาทั่วไปของเมืองแห่งลอนดอนและในสกอตแลนด์หมายความว่ามาตรา 2 ของรัฐบาลท้องถิ่นพระราชบัญญัติ 1994
- 3) “ประยูรสัตว์” หมายถึงสัตว์ใดๆ ซึ่งมีคำอธิบายโดยการผสมพันธุ์มีสิทธิ์ในการลงทะเบียนกับที่ ขอมรับสโมสรหรือสังคมการรักษาสัตว์ที่ลงทะเบียน
- 4) “ถนน” มีความหมายเดียวกับในถนน พระราชบัญญัติ 1984
- 5) “สัตว์แพทย์สัตวแพทย์” หมายถึงบุคคลที่สำหรับเวลาการจดทะเบียนในทะเบียนการรักษาสัตว์สัตวแพทย์

6) “สัตวแพทย์” หมายถึงบุคคลที่สามารถจดทะเบียนในการรักษา

พระราชบัญญัตินี้อาจอ้างเป็นสัตว์เลี้ยงสัตว์พระราชบัญญัติ 1951³⁶ สหราชอาณาจักร พระราชบัญญัติสัตว์เลี้ยง 1951 เป็นพระราชบัญญัติควบคุมการขายสัตว์เลี้ยงสัตว์ อำนาจของระบบการปกครองท้องถิ่นอำนาจออกใบอนุญาตสำหรับสถานประกอบธุรกิจการจำหน่ายสัตว์เลี้ยงเป็นดำเนินการและสถานที่ที่จะสัตว์ถูกเก็บเป็นที่มีจัดสัตว์ไว้ดูเพื่อการขายซึ่งในพระราชบัญญัติห้ามการขายสัตว์เลี้ยงสัตว์ในที่สาธารณะและตลาด หรือขายให้แก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 12 ปี

ดังนั้น หากแผนการค้าใดมีลักษณะดังกล่าวข้อมอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้ ซึ่งใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (Secretary of state for Trade and Industry) ในการออกข้อบังคับที่เกี่ยวกับแผนการค้า เช่นการโฆษณาการจัดหาสินค้า หรือบริการ การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม หรือการออกข้อบังคับยกเว้นแผนการค้าที่ไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ แต่สำหรับแผนการที่มีลักษณะตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดนั้น ยังไม่ถึงว่าเป็นแผนการค้าที่ผิดกฎหมายหรือเป็นแผนการค้าที่ต้องห้าม เพียงแต่แผนการค้าดังกล่าวจะต้องถูกควบคุมในเรื่องต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

³⁶ David Faver Editor-in-chief. (2552). Retrived 18 May, 2010, from www.animallaw.info.

3.2.3 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยง ของประเทศสหรัฐอเมริกา

การคุ้มครองทางกฎหมายที่เกี่ยวกับร้านสัตว์เลี้ยง ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายและเพียงพอที่จะให้การป้องกันกับสัตว์เลี้ยงได้ทั้งหมดประชาชนโดยทั่วไปอาจมองว่ากฎหมายกลางของสหรัฐอเมริกาอาจเป็นกรอบพื้นฐานในการดูแลสัตว์ แต่แท้จริงแล้วก็ยังไม่สามารถที่จะป้องกันสัตว์เลี้ยงได้ทั้งหมดสภาองเกรสของสหรัฐอเมริกาผ่านกฎหมายว่าด้วยสวัสดิการสัตว์ (Animal Welfare Act หรือ AWA) ในปี 1966 แต่เดิมเรียกว่า“พระราชบัญญัติห้องปฏิบัติการเพื่อสวัสดิการสัตว์” กฎหมายนี้ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง ซึ่งที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันนี้ สัตว์หลายประเภทก็อยู่ในขอบข่ายการดูแลของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

AWA ในการบังคับใช้ช่วงแรกถือว่าได้รับการยอมรับด้วยดี แต่เมื่อได้วิเคราะห์โดยการบังคับใช้ในระยะเวลาต่อมาพบว่ากฎหมายดังกล่าวยังมีข้อจำกัดอยู่มากมาย เช่น มาตรฐานเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการดูแลสัตว์บางอย่าง การสุขาภิบาลเกี่ยวกับสัตว์ การจัดการอาหารและน้ำ การบริการทางสัตวแพทย์ และการคุ้มครองสัตว์จากสภาพอากาศที่รุนแรง เป็นต้น จะเห็นได้ว่ามาตรฐานในการดูแลสัตว์ยังมีน้อยและอาจดูเหมือนว่ายังไม่เพียงพอต่อการป้องกันสัตว์จากการทารุณกรรม รวมถึงการละเลยไม่บริหารจัดการเลี้ยงดูสัตว์อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ AWA ยังจำกัดชนิดของสัตว์ในการปกป้อง และในบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น การปกป้อง สุนัข แมว หนูตะเภา หนูแฮมสเตอร์ กระต่าย ซึ่งใช้ในการวิจัย หรือการจัดนิทรรศการ ดังจะเห็นได้ว่า สัตว์เลือดเย็นและสัตว์ในร้านขายสัตว์เลี้ยง ยังไม่ได้รับการคุ้มครองโดย AWA ทั้งนี้กิจการเหล่านี้ก็ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของ AWA ด้วย เช่น ตัวแทนจำหน่ายอาหารสัตว์ ร้านขายปลีกร้านสัตว์เลี้ยง ที่พักอาศัยสัตว์เลี้ยงเอกชน กิจการเหล่านี้มีอยู่จำนวนมาก ซึ่งได้รับประโยชน์จากข้อยกเว้นและข้อจำกัดของกฎหมาย ดังนั้นแต่ละรัฐจึงต้องการคุ้มครองทางกฎหมายสำหรับสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมสำหรับท้องถิ่นนั้นๆ

ขณะที่กฎระเบียบของรัฐบาลกลางอยู่ในระหว่างพิจารณาเพื่อให้มีการปกป้องครอบคลุมถึงสัตว์หลายชนิด และรวมไปถึงร้านค้าสัตว์เลี้ยง จะยังไม่ชัดเจน จนกว่าจะมีความชัดเจนในกฎหมาย ก็ยังจะเป็นการยากที่จะคาดการณ์ว่ากฎระเบียบดังกล่าวจะมีความสมบูรณ์ครอบคลุมเพียงใด

1) ภาพรวมของกฎหมายของมลรัฐในสหรัฐอเมริกาเพียง 27 มลรัฐ และโคลอมเบีย (District of Columbia) มีการตรากฎหมายที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และรูปแบบของแต่ละรัฐ เพื่อให้มีมาตรฐานสำหรับสัตว์เลี้ยงและการดูแลสัตว์อย่างมีมนุษยธรรมกฎหมายของแต่ละรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรักษาและการขายสัตว์ที่ร้านค้า สัตว์เลี้ยงที่พอสรุปได้ มีดังนี้

2) อาหาร น้ำ และสุขอนามัยกำหนดให้ร้านค้าสัตว์เลี้ยง ต้องให้ข้อมูลสัตว์เลี้ยงที่เกี่ยวข้องกับอาหาร และน้ำของสัตว์เลี้ยง บทบัญญัติที่ได้ตราขึ้นมักจะเน้นย้ำและระบุคุณภาพของอาหารและน้ำ รวมถึงเวลาในการให้อาหารและน้ำสำหรับสัตว์เลี้ยง และการสุขาภิบาลสถานที่เก็บสัตว์เลี้ยงให้มีความสะอาดและปลอดภัยสำหรับสัตว์ ใน 17 รัฐ กำหนดให้ร้านค้าสัตว์เลี้ยงที่ให้การดูแลและรักษาสัตว์ที่เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ต้องมีสัตวแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ประจำร้านด้วย และในการขนย้ายลำเลียงสัตว์จากมลรัฐหนึ่ง ไปสู่อีกมลรัฐหนึ่ง ต้องมีหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์แนบไปกับสัตว์นั้นด้วย และในบางรัฐต้องมีใบรับรองสุขภาพสัตว์ก่อนที่จะขายสัตว์เหล่านั้นไม่ว่าจะอยู่ในมลรัฐเดียวกันหรือต่างมลรัฐ

3) สัตว์ที่ยังไม่หย่านม (unweaned) ในยี่สิบสามมลรัฐ ห้ามขายสัตว์บางชนิดที่ยังไม่หย่านม (unweaned) การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นแรงจูงใจสำหรับบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งได้กำหนดมาเพื่อป้องกันกันการขายลูกสุนัขและแมวที่อายุยังไม่ถึงแปดสัปดาห์ ในขณะที่บางรัฐห้ามขายกระต่ายและนกแก้ว ที่ยังอยู่ในช่วงแรกเกิด ในสถานค้าสัตว์เลี้ยง

4) แสงสว่างและความเครียด ในสิบสามมลรัฐ มีการกำหนดให้ต้องมีแสงสว่างเพียงพอสำหรับสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบสัตว์ ว่ามีการเจ็บป่วย หรือ ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งร้านค้าอาจต้องมีการใช้ไฟส่องในเวลากลางวันเพื่อประโยชน์ในการลดความเครียดของสัตว์

5) ที่อยู่ของสัตว์ในสิบแปดมลรัฐ ได้มีบทบัญญัติให้ร้านค้าต้องจัดให้สัตว์มีพื้นที่เพียงพอที่จะยืนขึ้นหรือนั่งลงได้อย่างสะดวกสบาย และเป็นตำแหน่งที่สามารถทรงตัวได้อย่างธรรมชาติตามชนิดของสัตว์เลี้ยง และการจัดวางตำแหน่งที่อยู่ของสัตว์ในลักษณะที่สามารถจะลดความเครียดให้กับสัตว์ และลดความผิดปกติให้กับสัตว์

6) อุณหภูมิและการระบายอากาศในสิบเอ็ดมลรัฐ กำหนดให้ร้านค้าสัตว์เลี้ยงต้องมีอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับสัตว์แต่ละชนิด ซึ่งจะส่งเสริมให้สัตว์มีสุขภาพที่ดี ไม่เจ็บป่วยไม่ตึงเครียด และในสิบสี่มลรัฐ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศเพื่อลดกลิ่นที่เป็นพิษต่อสัตว์ ความชื้น และการควบแน่นของอากาศ

“Lemon Law” เป็นมาตรการการคุ้มครองผู้บริโภคที่มุ่งคุ้มครองประชาชนที่ซื้อหรือพบอาการป่วยของสัตว์ ที่ซื้อจากร้านค้าสัตว์เลี้ยง ที่นำเรื่องมาร้องเรียนในรัฐที่ไม่มีกฎหมายนี้บังคับใช้ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงการต่างประเทศของผู้บริโภค อาจมีเขตอำนาจครอบคลุมไปถึงภูมิลำเนาของผู้บริโภคซึ่งมีข้อพิพาทกับร้านค้าสัตว์เลี้ยง ซึ่งมลรัฐเหล่านั้นต้องให้ร้านค้าสัตว์เลี้ยงต้องเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ซื้อ เพื่อผู้ซื้อสัตว์เลี้ยงจะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่จะซื้อ พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ และวิธีการดูแลรักษาสัตว์แต่ละชนิด ก่อนที่จะซื้อ ประวัติ การรับประกันสุขภาพ การฉีดวัคซีน คำแนะนำสำหรับการทำหมันสัตว์ ฯลฯ

7) ใบอนุญาตและการเก็บข้อมูลสัตว์ ร้านค้าสัตว์เลี้ยงต้องได้รับอนุญาตจากมลรัฐ แต่ละมลรัฐเป็นการเฉพาะในแต่ละท้องถิ่นนั้นก่อนที่จะทำการค้าขายสัตว์เลี้ยง ซึ่งมลรัฐแต่ละมลรัฐ อาจจะออกใบอนุญาตในท้องถิ่นของตน โดยไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายมลรัฐได้ ในส่วนของการ เก็บข้อมูลสัตว์ถือเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้ซื้อ เช่นการบันทึกข้อมูลพื้นฐานของสัตว์ วันเกิด อายุ เพศ หมายเลขประจำตัวของสัตว์ ชื่อพ่อแม่พันธุ์ ข้อมูลการติดต่อสำหรับผู้ซื้อเมื่อ ต้องการความช่วยเหลือ

8) การฝึกอบรมในบางมลรัฐ ร้านค้าสัตว์เลี้ยงต้องมีการฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้มีการ ดูแลสัตว์เลี้ยงได้อย่างเหมาะสม ความรู้ด้านการดูแลสัตว์นี้ถือว่าเป็นความจำเป็นสำหรับพนักงาน ผู้ให้บริการ ประโยชน์นี้ยังรวมไปถึงการสังเกตอาการของสัตว์ถึงสัญญาณของการเจ็บป่วย หรือ ความเครียดของสัตว์ เพื่อรายงานความผิดปกติดังกล่าวให้สัตวแพทย์ได้รับทราบโดยทันที

ในส่วนการตัดแต่งขนสุนัขกฎหมาย Connecticut ผู้ตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง (groomers) ต้องได้รับอนุญาตตามระเบียบของกรมวิชาการเกษตร การตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง (grooming) ต้องมี สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ในการตัดแต่งขนสัตว์เลี้ยง ที่มีมาตรฐานในรัฐอื่นๆ ส่วนใหญ่ ไม่ได้กำหนด groomers ไว้ให้ถูกต้องตรงตามความต้องการของท้องถิ่น และมีมาตรฐานอย่าง เพียงพอ³⁷

3.2.4 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจจำหน่ายสัตว์เลี้ยงของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นได้บัญญัติกฎหมายสำหรับคุ้มครองสวัสดิภาพของสัตว์เลี้ยงได้แก่กฎหมาย สำหรับสัตว์สวัสดิการในญี่ปุ่น

การคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ในญี่ปุ่น เริ่มหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อจำนวนสุนัขจร จัดเป็นปัญหาร้ายแรง ในปี ค.ศ.1948 ในญี่ปุ่น ทำให้มีการจัดตั้งองค์กรป้องกันความโหดร้าย (JPS CA) ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกและเริ่มมีการบังคับใช้ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาดังกล่าว

ความทารุณต่อสัตว์มีความสำคัญเพิ่มขึ้นและสังคมเกิดความกังวลสำหรับกฎหมาย คุ้มครองสัตว์เป็นครั้งแรกภายใต้ชื่อของ “กฎหมายเพื่อการคุ้มครองและการจัดการสัตว์” เป็นกฎหมายที่สมาชิกสภา ตามกฎหมาย มาตรฐานการให้อาหารเหมาะสมและการปกป้องสุนัข และแมวของสัตว์ห้องปฏิบัติการสัตว์และการผลิตสัตว์ที่ออกเพื่อแสดงเพื่อรักษากล่าวประเภทสัตว์ ในทางปฏิบัติ แต่คนอย่างจริงจังเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์สำหรับการกำกับดูแลในการควบคุมของ ความป้องกันการกระทำโหดร้ายให้สัตว์ ในช่วงสุดท้าย 25-30 ปี หลังจากกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อที่

³⁷ Thecurrent state of pet shop law. (2003-2011). Retrived 18 May, 2010, from

ผู้ใหญ่กับเด็กน้อยได้เพิ่มความสนใจของคนในความสำคัญของสัตว์ที่เติบโตไม่เพียงแต่เป็นสัตว์เลี้ยงแต่มีความรู้สึกในทางกลับกันปัญหาบางส่วนยังคงมีการเกิดขึ้น เช่นการดูแลสัตว์ที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดปัญหาในละแวกใกล้เคียงและอันตรายที่เจ้าของรับผิดชอบละทิ้งสัตว์และการละเมิดต่อสัตว์ในกรณีเหล่านี้หลายองค์กรสวัสดิการสัตว์รวมทั้งญี่ปุ่นและแพทย์สมาคมได้รับนำเสนอใจต้องการเร่งด่วนเพื่อแก้ไขกฎหมายในการควบคุมกฎหมายสัตว์และสวัสดิการสัตว์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าไม่เพียงแต่ให้ความรู้และโดยการเคลื่อนไหวทางการเมืองสุดท้ายกฎหมายได้แก้ไขในปี 1999 กฎหมายนี้พูดถึงคุณสมบัติลักษณะของกฎหมายใหม่ที่ได้ปรับปรุงใหม่มาตรฐานการให้อาหารและ การปกป้องสัตว์หน้าแรกซึ่งเคยเป็นเฉพาะสุนัขแต่ในกฎหมายใหม่นี้รวมได้กล่าวถึงแมวด้วยคุณสมบัติลักษณะของกฎหมายแก้ไขสำหรับสวัสดิการสัตว์มีดังนี้

กฎหมายถูกเปลี่ยนด้วยเจตนาที่ดีของการสวัสดิการสัตว์ กฎหมายเดิมเป็นชื่อกฎหมาย “เกี่ยวกับการคุ้มครองและการจัดการสัตว์” ขณะที่ชื่อของกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมโดยโดยตรงแปลเป็นกฎหมายสำหรับสัตว์ AIGO และบริหาร “AIGO” เป็นภาษาญี่ปุ่นกันอย่างถูกกำหนดไว้ในพจนานุกรมว่าหมายถึงการคิดด้วยรักและใช้เฉพาะสำหรับสัตว์ในลักษณะเช่น “AIGO Animal” เป็นภาษาอังกฤษไม่เทียบเท่าระยะนี้ญี่ปุ่นพบชื่อภาษาอังกฤษของกฎหมายนี้จะหากเราล้าจะแปลความหมายกฎหมายสำหรับการมีน้ำใจการรักษาและการจัดการสัตว์ แม้ว่าเรามีคำญี่ปุ่น “Fukushi เทียบเท่า” เป็น “สวัสดิการ” จะไม่ใช่กฎหมายนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนได้ระหว่างสวัสดิการมนุษย์และสวัสดิภาพสัตว์

สัตว์มีชีวิตสัตว์เป็นที่รู้จักในกฎหมายนี้เป็นครั้งแรกในกฎหมายญี่ปุ่นนี้ในหลักการพื้นฐานของการแก้ไขกฎหมายนี้กระบุชัดเจนว่าประชาชนควรรับรู้และเคารพสัตว์เป็นสัตว์โลกและควรพิจารณาต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์และสัตว์หลักการนี้ปรากฏดีในการยังชีพจำนวนมากตลอดทั้งกฎหมายนี้และความสำคัญของการศึกษาในลักษณะสัตว์สาธารณะถูกเน้นเฉพาะในเรื่องนี้

ความสำคัญในการรับรู้สัตว์บุคคลโดยป้ายชื่อ microchips หรือมาตรการที่เหมาะสมอื่นๆคือเน้นเป็นความรับผิดชอบของเจ้าของในญี่ปุ่นใช้มีจะไม่แนะนำกฎหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสัตว์ของพวกเขาจึงมีการวิธีการติดตามเจ้าของสัตว์บันทึกก่อนระเบียบใหม่ที่คาดว่าจะมีประโยชน์ในการหาเจ้าของสัตว์นี้

ธุรกิจการซื้อขายสัตว์ราชการจังหวัดจึงจำเป็นสำหรับประเภทเช่นธุรกิจที่ขายคอยสินเชื่อการฝึกอบรมและการแสดง จนกว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายเช่นนี้ได้มีการควบคุมไม่ให้ธุรกิจเหล่านี้และคนใดสามารถกำหนดการประกอบธุรกิจดังกล่าวได้หากไม่มีวุฒิการศึกษาใดๆตามที่กำหนดและมีสถานที่ไม่น่าพอใจ ตามกฎหมายใหม่ราชการมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำหรือเพื่อปรับปรุงให้เจ้าของธุรกิจหากสถานที่หรือการรักษาของสัตว์พบว่าไม่ได้ตามมาตรฐานราชการ

จังหวัดยังสามารถสั่งให้มีการตรวจสอบเว็บไซต์ของผู้ประกอบการและให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทำการบริหารจัดการเมื่อจำเป็น

เมื่อสัตว์จะทำให้การลงโทษสำหรับการละเมิดกฎระเบียบและการละทิ้งสัตว์เลี้ยงคลานและนกในการพิจารณาในสถานการณ์ปัจจุบันที่สัตว์เลี้ยงคลานจำนวนมากของตลาดสัตว์เลี้ยงที่มีความรับผิดชอบของผู้ขายและซื้อได้อย่างชัดเจนจากมุมมองของสัตวศาสตร์

ในการสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงกฎหมายใหม่ให้เครือข่ายพื้นฐานในหน่วยให้สิทธิพิเศษได้อธิบายของราชการจังหวัดมีคณะกรรมการที่เหมาะสมเช่นสัตวแพทย์และอื่นๆจำเป็นต้องมีความรู้และประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมการรักษาและการมีน้ำใจต่อสัตว์ราชการจังหวัดอาจจัด “สภาการส่งเสริมการขายสัตว์เลี้ยงสัตวศาสตร์” โดยความร่วมมือของสมาคมสัตวแพทย์ท้องถิ่นและกลุ่มการสัตวศาสตร์ผู้มีอำนาจในการสนับสนุนกิจกรรมของผู้ให้คำแนะนำความรู้

การควบคุมและบทลงโทษสำหรับการกระทำต่อสัตว์เลี้ยง สัตว์มากเป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมในกฎหมายเการะเบียบอาญาสำหรับการละเมิดและการละทิ้งของสัตว์เป็น 250 เหยียดสหรัฐความสำคัญของสัตว์เลี้ยงสัตวศาสตร์ระเบียบลงโทษสำหรับการฆ่าสัตว์ไม่มีเหตุผลที่ดีมีทั้งน้อยกว่าหนึ่งปีทางอาญาหรือปรับไม่เกินประมาณ 8500 เหยียดสหรัฐ ระเบียบอาญาสำหรับการละเมิดสัตว์เช่นไม่ให้อาหารหรือน้ำโดยไม่มีเหตุผลดีน้อยกว่าปรับประมาณ 2,500 เหยียดสหรัฐ มาตรฐานการให้อาหารและดูแล ตามกฎหมายแก้ไขปัญหามาตรฐานในการพิจารณาทบทวนมาตรฐานการให้อาหารและการปกป้องของสุนัขและแมว มีคุณสมบัติลักษณะของมาตรฐานและคู่มือรวมทั้งในการนี้รวมนกและสัตว์เลี้ยงคลานเก็บไว้ที่บ้าน โดยเป็นสัตว์เลี้ยงและเรื่องของสัตว์เก็บไว้ใน โรงเรียนและสถานที่เลี้ยงและสัตวศาสตร์จะรวมถึงสัตวภาพสัตว์เป็นกฎหมายคุ้มครองเจ้าของต้องเป็นเจ้าของตลอดชีวิต ให้ขอให้คำนึงถึงเกี่ยวกับครอบครัวและสถานการณ์ที่อยู่อาศัยสำหรับดูแลสัตว์เลี้ยงไปตลอดชีวิตก่อนที่จะตัดสินใจที่จะรับสัตว์เลี้ยงไปเลี้ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการรักษาสัตว์เลี้ยงป่าตัดสินใจที่ระมัดระวังมากและแนะนำสำหรับการดูแลไปตลอดชีวิตที่เป็นไปได้การเนื่องจากผลของการการนำสัตว์เลี้ยงป่าเลี้ยงอาจมีผลต่อระบบนิเวศอย่างร้ายแรง

เจ้าของทั้งหมดของสัตว์ที่บ้านขอให้ระบุเป็นเจ้าของโดยทั้งป้ายชื่อวงขา Microchips หรือวิธีการที่เหมาะสมอื่นๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้ใช้ microchips และใช้ microchips สำหรับสัตว์เลี้ยงอย่างมีประสิทธิภาพองค์กรไม่หวังผลกำไร AIPO เรียกก่อตั้งเมื่อเร็ว ๆ นี้โดยมีอำนาจสี่กลุ่มสัตวศาสตร์และญี่ปุ่น Animal Veterinary Association แพทย์และพร้อมที่จะควบคุมฐานข้อมูลบนพื้นฐานทั่วประเทศซึ่งจะสามารถเข้าถึงได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและสัตวแพทย์

สภาพและสถานะของที่มีเจ้าของสัตว์ทั้งหมดจะต้องพิจารณาถึงอาหารที่เหมาะสมและ จัดหาน้ำรักษาพยาบาลสัตว์ป่วยอย่างรวดเร็วโดยสัตว์แพทย์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยเฉพาะ การพิจารณาชนิดสัตว์วิทยาและพฤติกรรมของสัตว์ทำให้ปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมจากอุจจาระและขน การจำกัดจำนวนของสัตว์ที่เหมาะสมในกรณีที่จะต้องเกิดควบคุมสถานการณ์การขนส่งสัตว์ ปัญหา เป็นไปได้การป้องกันการหลบหนีการปกป้องในกรณีของมนุษย์ทำให้สัตว์อันตรายและหาที่ พักพิงสำหรับเจ้าของและสัตว์ในขณะที่มีอันตราย

เจ้าของสุนัขไม่ปล่อยสุนัขและต้องระมัดระวังสนใจสำหรับความยาวของเชือกที่ใช้ เวลาการบังคับหรือการออกกำลังกายเมื่อลูกสุนัขพันธุ์จะมีผู้ที่จะมาเป็นเจ้าของใหม่ต้องแนะนำให้ รอนกว่าอายุหลังจากประมาณ 12 สัปดาห์สำหรับสุนัขและ 9 สัปดาห์สำหรับแมว

เจ้าของแมวต้องดูแลให้แมวอยู่ในบ้านเพื่อป้องกันแมวจากการติดเชื้อและอุบัติเหตุที่ไม่คาดหมายก็ยังทราบว่ามีภัยพิบัติของพื้นที่สะดวกสบายสำหรับการรับประทานอาหารและ ขับถ่ายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสุขภาพจิตที่ดีและร่างกายเมื่อแมวถูกเก็บไว้ในบ้านในการพิจารณาการ เพิ่มล่าสุดสัตว์เก็บไว้ในโรงเรียนดูแลสัตว์ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์หรือผู้มีประสบการณ์อื่นๆ และปฏิบัติตามมาตรฐานนี้เพื่อป้องกันปัญหาที่ไม่พึงปรารถนาที่อาจเกิดขึ้นได้

กฎหมายสำหรับสัตว์ AIGO และการจัดการ ในปี 1999 รัฐสภาญี่ปุ่นผ่านการแก้ไข กฎหมายคุ้มครองสัตว์ (Doubutsu Aigo Kanri Hou) นี้กฎหมายใหม่อนุญาตให้ดำเนินคดีอาญา สำหรับ “โหดร้าย” และ “ละเลย” ของสัตว์กฎหมายนี้ฟ้องร้องเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับความไม่เหมาะสม ของสัตว์และผู้ครอบครอง กฎหมายใหม่อนุญาตให้จับกุมและลงโทษการละเมิดโดยเจตนาและ ละเลยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของกรณีการละเมิดทันทีและประมาทที่ทำให้เกิดการตายของสุนัข³⁸

³⁸ กฎหมายคุ้มครองสัตว์ของญี่ปุ่น. (2553). สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2553, จาก